

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1984- 1985

Nr. 14

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

30 APRIL 1985

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	559
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur	561
M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden	564
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	567
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud	569
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting	573
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid	574
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs	574
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	583
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting	583
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs	584
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden	587
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	588
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud	588
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting	589
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs	589
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	594
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur	599

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

**G. GEENS
VOorzitter van de Vlaamse
Executieve
GEMEENSCHAPSMinister van Economie
en Werkgelegenheid**

**Vraag nr. 56
van 26 maart 1985
van de heer J. GABRIELS**

Steun aan bedrijven in moeilijkheden — Aanwending gelden

Onlangs werd andermaal een confectiebedrijf failliet verklaard, waarbij in het kader van het textielplan vrij veel geld werd toegekend korte termijn vóór het faillissement. Vaak worden de gelden aangewend voor het betalen van achterstallige RSZ-bijdragen.

Ongetwijfeld roept dit vragen op over het nut en effect van deze gelden.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

- a. Op welke wijze en na welk onderzoek worden gelden ter beschikking gesteld van bedrijven, die in moeilijkheden zijn?
- b. Welke gelden werden sinds 1980 ter beschikking gesteld van bedrijven in moeilijkheden? Welke sectoren betrof het hier?
- c. Welke bedrijven hebben tegemoetkoming ontvangen vanwege de overheid voor het aflossen van achterstallen, hetzij bij de RSZ hetzij bij het Ministerie van Financiën? Hoeveel van deze bedrijven zijn uiteindelijk toch failliet verklaard geworden?
- d. Hoeveel bedrijven zijn sinds 1980 geheel of gedeeltelijk overgenomen hetzij door de overheid hetzij door andere financiers?

Antwoord

De voorwaarden waaronder de Vlaamse Gemeenschap steun verleent aan ondernemingen in moeilijkheden, zijn vastgelegd in de richtlijnen die op 5 mei 1982 door de Vlaamse Executieve werden goedgekeurd nadat daarop overeenstemming was bereikt met de sociale gesprekspartners in de schoot van het Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité (VE-SOC).

Uiteraard gelden deze richtlijnen slechts voor de sectoren die ressorteren onder de gewestbevoegdheid. Wat de zogenaamde „nationale” sectoren betreft, richt de vraag van het geachte lid zich derhalve tot de Minister van Economische Zaken.

De door de Executieve goedgekeurde gedragsregels hebben duidelijk geleid tot een afbouw van de overheidstussenkomst, zoals blijkt uit het volgend overzicht van de door de Executieve getroffen beslissingen :

Jaar	Steun (in miljoen F)
1980	1.448
1981	1.914,3
1982	573,2
1983	376
1984	218
1985	—
(4 maanden)	

Voor het aflossen van achterstallen inzake belastingen en sociale bijdragen werden tijdens de huidige legislatuur door de Executieve geen middelen beschikbaar gesteld. Evenmin werd tijdens die periode door de Executieve enig bedrijf overgenomen.

**Vraag nr. 57
van 29 maart 1985
van de heer G. BEERDEN**

Privé- en openbare slachthuizen — Overzicht steunverlening, criteria en aantal toekenningen

Mag ik vernemen, voor de jaren 80-81-82-83-84-85.

- Hoeveel steun, en onder welke vorm deze verleend werd aan respectievelijk de privé- en openbare slachthuizen?
- Hoe de verdeling was per provincie?
- Onder welke voorwaarden en voor welke objecten toelagen werden gegeven?
- Hoeveel aanvragen zijn toegekomen en hoeveel er werden goedgekeurd, per provincie?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

De door het geachte lid gevraagde gegevens zijn als zodanig niet statistisch verzameld.

Ik verzoek de Administratie de gegevens in de mate van het mogelijke op te sporen en ze aan het geachte lid te bezorgen.

**Vraag nr. 59
van 1 april 1985
van de heer E. BEYSEN**

Oprichting bedrijventra door GIMV — Criteria, kostprijs en inbreng privé-sector

Onlangs verklaarde de Minister dat op initiatief van de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen en de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen, 20 bedrijventra zullen worden opgericht en dit met steun van de privé-sector.

Op basis van welke criteria zal besloten worden tot oprichting van deze bedrijventra?

Welke zal hun kostprijs bedragen?

Welke is de inbreng van de privé-sector?

Antwoord

De Executieve heeft op 29 februari 1984 eenparig beslist aan elk van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen van Vlaanderen toelating te geven om met een bedrag van 5.000.000 F per bedrijven-centrum te participeren in het kapitaal van maximum vier centra in elke provincie op te richten in samenwerking met de privésector.

Krachtens dezelfde beslissing kunnen die bedrijven-centra voor hun materiële investeringen aanspraak maken op de maximum-steun zoals bepaald in de wet van 4 augustus 1978.

De bedoelde centra worden opgericht op grond van uitsluitend bedrijfseconomische beginselen. De kostprijs ervan en de inbreng van de privé-sector variëren uiteraard naargelang van het geval, met dien verstande dat de inbreng van 5.000.000 F van de GOM ten hoogste één derde van het maatschappelijk kapitaal mag zijn.

Vraag nr. 61
van 1 april 1985
van de heer J. VALKENIERS

Centrum voor Overheidsinformatiek — Aangesloten diensten

Graag had ik vernomen welke departementen en welke diensten — zowel deze van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap als andere parastatale diensten die er van afhankelijk zijn — op het vlak van de informatica reeds in handen zijn van het Centrum voor Overheidsinformatiek vzw, gevestigd op de Interleuvenlaan 16 te 3030 Leuven.

Welke projecten zijn al volledig afgewerkt en welke lopen nog?

Antwoord

Hierna volgt de lijst van de informaticaprojecten waarvoor een overeenkomst met het Centrum voor Overheidsinformatiek werd afgesloten.

Het geheel der projecten is sinds begin 1984 operationeel. Elk jaar worden op voorstel van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en van een interministeriële werkgroep de nodige aanpassingen vastgelegd in een informaticaprogramma waarover de Vlaamse Executieve beslist.

Administratie	Project	Operationeel
Secretariaat-generaal	Informaticaplan Netwerk Kanselarij Beheer wetenschappelijk onderzoek	ja ja gedeeltelijk gedeeltelijk
Algemene Administratieve Diensten	Personeelsadministratie Centraal adressenbestand	gedeeltelijk gedeeltelijk
Financiën en Begroting	Boekhouding en begroting	ja
Economie en Werkgelegenheid	IRIS (industriële databank en expansiedossiers)	ja
Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu	Barbara (stedenbouw) Algemeen Waterzuiverings-Plan gedeeltelijk ja	

Administratie	Project	Operationeel
	Vlaanderen Kartografie Milieudatabank	studie studie
Gezondheidszorg	Ziekenhuisdossiers Medisch schooltoezicht OPC Geel-Rekem Studiewijzer	ja studie studie studie
Onderwijs en Permanente Vorming	Bibliotheken (centrale katalogus) Studietoelagen Wedde subsidie bibliothecarissen	ja gedeeltelijk studie
Gezin en Welzijnszorg	Fonds 1981 Gezin en bejaarden & sociale registratie Verdeling OCMW fonds	ja ja ja
Sport & Openlucht-recreatie	Inventaris : Sportinfrastructuur Vlaanderen	gedeeltelijk
Kunst & Toerisme	Hotelreservaties Vlaanderen Toeristische informatie via viedotex	ja gedeeltelijk
Huisvesting	Huisvestingspremies	gedeeltelijk
Regionale en lokale Besturen	Gemeentefonds Voogdij gemeentelijke begrotingen	gedeeltelijk studie

Volgende instellingen van openbaar nut, die onder de Vlaamse Executieve ressorteren, hebben eveneens projecten lopen bij het COI:

— Nationaal Werk voor Kinderwelzijn	Wetenschappelijk onderzoek Subsidieregelingen Personeel Boekhouding en Begroting	studie ja ja ja
— Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappijen	Beheervergunningen	gedeeltelijk
— Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening	SIMONA (arbeidsbemiddeling) T. Dienst (interimarbeid) Beroepsopleiding	ja gedeeltelijk gedeeltelijk

Vraag nr. 64
van 1 april 1985
van de heer A. DENYS

Vervroegde afschrijving van investeringen — Versoepeling van de procedure

De wet tot economische heroriëntering van 4 augustus 1978 laat toe dat er gedurende maximum drie opeenvolgende belastbare -tijdperken, een jaarlijkse afschrijving kan toegepast worden die gelijk is aan tweemaal die normale lineaire afschrijvingsannuïteit.

Dit geldt voor investeringen waarvoor een rentetoelage of een kapitaalpremie werd toegekend. De uitvoering geschiedt door een machtiging van de verantwoordelijke Gemeenschapsminister, die deze notificeert aan de Administratie der Directe Belastingen.

Wij stellen vast dat in de praktijk deze machtigingsbeslissing soms méér dan een jaar uitblijft na de datum van de aanvraag. Hetgeen uiteraard problemen stelt voor de boekhoudkundige aanpassing, aangezien de periode tussen de aanvraag en toekenning zich uitstrekt over meerdere boekjaren.

Ik besef wel dat de problemen inzake de bezetting van de Vlaamse Administratie een rol spelen in deze vertraging; maar toch lijkt het mij dat gezien de enige voorwaarde tot het bekomen van deze vervroegde afschrijving de toekenning van een rentetoeelage of een kapitaalpremie is, deze procedure vrij eenvoudig kan uitgevoerd worden.

Graag had ik van de geachte Voorzitter vernomen of deze procedure kan versoepeld worden?

Antwoord

De achterstand in de behandeling van aanvragen tot rentetoeelage en/of kapitaalpremie en versnelde afschrijvingen in het kader van de wet van 4 augustus 1978 is ondanks de problemen inzake personeelsbezetting van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap volledig opgehaald.

Een onderzoek is thans aan de gang met het oog op de vereenvoudiging van de richtlijnen die voor de toepassing van de genoemde wet van kracht zijn.

Mochten de door het geachte lid gesignaleerde feiten systematisch voorkomen, dan zullen concrete maatregelen worden getroffen om de besluitvorming drastisch te versnellen.

**K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR**

**Vraag nr. 166
van 29 maart 1985
van de heer J. DE MOL**

Rotselaar — Restauratie watermolen

Op 22 juni 1983 werd de watermolen van Rotselaar beschermd als industrieel archeologisch monument. De omgeving werd als dorpsgezicht beschermd. Momenteel bevindt deze molen zich in een zeer slechte staat. Een restauratie is erg dringend. De molen zou intussen van eigenaar veranderd zijn; deze zou blijkbaar bereid zijn om de nodige herstellingen uit te voeren.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Zijn er reeds contacten met de nieuwe eigenaar?
2. Hoe zal de verdere verkommering van deze watermolen voorkomen worden?
Werden er intussen reeds restauratieplannen voorgelegd? Welke fasering wordt voorzien?
3. Wat zou de restauratie van die watermolen kosten?
4. Welke instandhoudingswerken werden er — in afwachting van definitieve restauratie — gepland?
5. Om 'deze molen effectief in functie te stellen zou er voldoende water moeten beschikbaar zijn om de turbines te laten draaien. De Landelijke Waterdienst zou akkoord zijn om een sluis te bouwen op de hoofdarm. Zijn deze plannen u bekend en welke contacten werden door u reeds gelegd?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 29 maart 1985 kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De molen van Rotselaar is in het stadium van verkoop. De akte van verkoop dient echter nog verleden te worden.

Tussen de toekomstige eigenaar(s) en het Bestuur voor Monumenten en Landschappen werden reeds contacten gelegd.
2. Tijdens voorafgaande gesprekken werd afgesproken dat in juli 1985 een programma van uit te voeren werken — inclusief fasering — aan de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu zou worden voorgelegd.
3. De financiële implicatie van de uit te voeren werken zal dan ook pas in juli 1985 bekend zijn.
4. Voor het herstel van de daken en de turbine wordt overwogen de procedure van dringende instandhoudingswerken toe te passen.
5. Er bestaan plannen om de molen effectief te gaan hergebruiken voor de opwekking van elektriciteit en voor de maalcyclus.

Ten dien einde werd afgesproken dat de sluis ter hoogte van de molen door de Dienst Landbouwstructuren zou hersteld worden.

**Vraag nr. 168
van 1 april 1985
van de heer J. VALKENIERS**

Kinderdagverblijven in Vlaanderen en Brussel — Bezettinggraad, subsidies en werking

Kan de Minister mij medelen welke kinderdagverblijven met hoeveel plaatsen en per lokaliteit op het vestigingsplan voorkomen en welke daarvan nog niet operationeel zijn?

Welk bedrag denkt de NCC te moeten reserveren voor 1985 voor de oprichting van de instellingen die nog niet functioneren of moeten aangepast worden?

Antwoord

Bepaling van de capaciteit.

1. Kinderdagverblijven

Gemeente en adres	Inrichtende overheid	Capaciteit	Opmerkingen
Anderlecht			
G. Moreaustraart 104	V	46	gerealiseerd maar nog niet opengesteld
Ninoofsesteenweg 339	V	33	
F. Gérardstraat 5	V	24	werkt als peuterschool met capaciteit 20
A. Willemijnsstraat 2 13	V	46	—
Severineplein 1	G	23	
Wayzestraat	G	24	in voorbereiding
Koning Soldaatlaan 79	NCC	40	

Gemeente en adm	Inrichtende verheid	Capaciteit	Opmerkingen
Brussel			
Wannekouterlaan 109	V	27	—
Leo XIII-sstraat 11	V	46	—
Verdunstraat 52 1	V	61	—
Vlaamsesteenweg 155	V	33-23	—
Kanonstraat 26	V	50	—
Wilsonstraat 2 1	V	35	voorlopig gesloten
Pioenstraat 4	V	23	nog niet gerealiseerd
Cortenbachstraat 8	G	23	—
F. Vekemansstraat 48-Driega- tenstraat 2	G	36	—
Helihavenlaan 19	G	18	—
Kruipweg 23	R	28	—
Vaartstraat 24	R	23	—
Prins Karelplantsoen	R	23	—
Koning Albertlaan 181	R	23	—
Elsene			
Generaal Jacqueslaan 139	V	43	—
E. De Bécolaan 57	V	33-23	—
Huysmanslaan 23	R	23	—
Washingtonstraat 35	R	28	—
Kroonlaan 12-14	R	28	—
Etterbeek			
Generaal Fivéstraat 84	V	48	—
Nothombstraat 52	V	23	nog niet gerealiseerd
Mesenslaan 2	R	28	—
IJzerlaan 35	R	23	—
Evere			
O.-L.-Vrouwlaan 110	29	—	—
W. Van Perckstraat 113	G	46	—
St.-Vincentiusstraat 29	R	28	—
Ganshoren			
Geslachtendreef 24A	V	29	—
Kasteeldreef 13	V	24	—
Van Overbekelaan 229	R	23	—
F. Vervaeckstraat 47	R	28	—
Jette			
Tiebackstraat 13	V	38	—
Van Swaestraat 13	V	40	—
Dielegemsteenweg 24-26	R	23	—
Campus A.Z.	V	70	—
Koekelberg			
Kasteellaan 65	R	28	—
Oudergem			
E. Steenostraat 2	V	34	—
H. Hartplantsoen 2	V	23	nog niet gerealiseerd
Invalidenlaan 168	R	28	—
De Brouckèrelaan 34-36	R	23	—
Schaarbeek			
J. Stobbaertslaan 58	V	46	huidige capaciteit 38
E. Lambottestraat 130	V	33	—
Karabiniersplein 14	V	23	—
Huart Hamoirlaan 101	R	23	—
Vergoteplantsoen 26	R	23	—
Jamblinne de Meuxplein 12	R	28	—
Haachtsesteenweg 58	R	28	—
Gillisquetlaan 34	R	28	—
Groenstraat 136	R	23	—
Sint-Agatha-Berchem			
Alcyonstraat 28	V	28	—
de Selliers de Moranvillelaan 81-83	V	23	nog niet gerealiseerd
O. Ruelensplein 13	R	28	—
Gulden Korenstraat 15	R	28	—

Gemeente en adres	Inrichtende verheid	Capaciteit	Opmerkingen
Sint-Gillis			
Bosniestraat 36	V	23	—
Munthofstraat 50	R	23	—
Sint-Jans-Molenbeek			
Parelstraat 22	V	78	huidige capaciteit 58
Karreveldlaan 11	V	64	—
Haeckstraat 6 1	V	46	—
Madrigalstraat	V	33	—
Begijnenstraat 101	G	24	h voorbereiding
Vierwindenstraat	G	24	h voorbereiding
Toverfluitstraat 6	R	23	—
Sint-Lambrechts-Woluwe			
Weggevoerdenstraat 58	V	38	—
Dumontlaan 1	V	23	nog niet gerealiseerd
Roodebeeksesteenweg 322	G	46	—
Floralienstraat 29	R	23	—
Sint-Pieters-Woluwe			
Vogelzangwijk	V	23	nog niet gerealiseerd
F. Desmedtstraat 81	G	24	—
Stoeterijlaan 100	G	28	—
K. Thielemanslaan 32	G	23	verkt als peutertuin cap. 20
Grensstraat 144	R	28	—
Ukkel			
Baron Van Hammestraat 33	V	32	—
Defrélaan 204-bis	V	40	—
Horzelstraat 28	V	36	—
Globewijk	V	23	nog niet gerealiseerd
Drogenbossesteenweg 156	R	28	—
Floréallaan 14	R	28	—
Generaal Lotzstraat 68-70	R	28	—
Vorst			
Van Volxemlaan 85-87	V	23	—
Besmelaan 113	R	23	—
Watermaal-Bosvoorde			
Solvaylaan 3	V	33	—
Vanderswaelmenlaan 25	R	28	—

2. Werkzame peutertuinen

Gemeente en adres	Inrichtende verheid	Capaciteit	Opmerkingen
Brussel			
Blaesstraat 120	V	20	—
Claessensstraat 59	G	18	—
Reper Vrevenstraat 100	G	20	—
R. Neyberghlaan 6	G	12	—
Sint-Gillis			
de Mérodestraat 93	R	10	—
Sint-Joost-ten-Node			
Pacificatiestraat 27	G	18	zal omgebouwd worden tot kinderdagverblijf
Ukkel			
Kriekenputstraat 6	R	10	—
Hamstraat 12	R	10	—

3. Kinderdag- en nachtverblijf

Gemeente en adres	Inrichtende overheid	Capaciteit	Opmerkingen
<i>Sint-Jans-Molenbeek</i> Ninoofsesteenweg 124A	V	23	—

Bedragen gereserveerd voor 198 5

Overdrachten : 25 miljoen frank

- Bouw van het gemeentelijk kinderdagverblijf te Anderlecht, Wayzestraat.
- Bouw van het gemeentelijk kinderdagverblijf te Sint-Jans-Molenbeek, Begijnenstraat 10 1.
- Verbouwing van de gemeentelijke peutertuin te Sint-Joost-ten-Node, Pacificatiestraat 27 tot kinderdagverblijf.

Investerings : 18,5 miljoen frank

- Bouw van een kinderopvangcentrum te Ganshoren i.p.v. het huidige kinderdag- en nachtverblijf te Sint-Jans-Molenbeek, Ninoofsesteenweg 124A. Dit gebouw wordt bestemd voor de voorziene gemeentelijke peutertuin van Sint-Jans-Molenbeek, Vierwindenstraat.

Vraag nr. 169
van 2 april 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

Kasteel van Horst — Beschermingsprocedure en restauratie

Terugkomend op onze parlementaire vraag nr. 58 dd. 11 december 1984 inzake de aangelegenheid, onder rubriek, en verwijzend naar het antwoord dienaangaande van de geachte Minister waarin ons medegedeeld wordt dat zijn Diensten slechts in het bezit zijn van een schetsontwerp van de uit te voeren werken, zouden wij van de geachte Minister willen vernemen :

1. op welke werken heeft dit schetsontwerp betrekking ;
2. zal de uitvoering van dit ontwerp verdere aftakeling — wij denken b.v. aan het instortingsgevaar 'van het dak en de gevolgen vandien — voorkomen ;
3. hoelang zal een uitvoering nog op zich laten wachten ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 2 april 1985 kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Het schetsontwerp had betrekking op de bijgebouwen van het Kasteel van Horst.
2. De eigenaar heeft aan zijn architect de opdracht gegeven een definitief restauratieontwerp op te maken voor het hele gebouwencomplex.

3. Gezien de restauratiewerken nog in de ontwerpfasen zijn, zou het voorbarig zijn nu al een datum van uitvoering voorop te stellen.

Vraag nr. 175
van 11 april 1985
van de heer P. PEETERS

Vlaamse Trefcentra te Brussel-Hoofdstad — Personeelstekort

In oktober 1983 stelde ik aan de geachte Gemeenschapsminister een aantal parlementaire vragen m.b.t. het acute personeelstekort waarmee vele sociaal-culturele raden en trefcentra te Brussel kampen, omdat het BTK-statuut van het personeel immers een ernstig probleem van continuïteit stelde en dringend moest vervangen worden door vast personeel, tenminste zo men deze raden tot volle ontplooiing wilde laten komen en de gebouwen optimaal wilde exploiteren. De Minister antwoordde toen dat een opvulling van het personeelskader per raad een trefcentrum onmogelijk was, gezien de budgettaire beperkingen, doch dat moest uitgegaan worden van een globale visie per stadsdeel, met een centrale structuur met voldoende personeel dat ook deeltijds in de kleinere bestaande centra zou worden tewerkgesteld in een zogenaamde mobiele ploeg. Inmiddels ging anderhalf jaar voorbij.

Kan de geachte Minister mededelen hoe het acute, reeds jaren aanslepende personeelsprobleem intussen in concreto werd opgelost?

Antwoord

Zoals het geachte lid wellicht weet, werden mij beleidsvisies betreffende het cultuurbeleid in Brussel, met inbegrip van de werking van de culturele raden en de trefcentra aan de NCC en aan diverse Brusselse verenigingen voorgelegd. Dit gebeurde in de vorm van de „Richtnota Cultuurbeleid Brussel”.

Ik heb dan een commissie samengesteld die alle adviezen, meer speciaal deze van de NCC-werkgroepen, verwerkt tot een globaal voorstel.

Dit voorstel werd door mij aanvaard.

Ik heb dan ook niet nagelaten dit waardevol document in december 1984 over te maken aan de leden van de Vlaamse Raad, door u gekend als de Nota aan de leden van de Vlaamse Raad „uitnodiging tot een grondig debat over het cultuurbeleid te Brussel”.

Deze nota werd reeds ingeleid in de bevoegde commissie naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen.

Een meer grondig debat zal volgen.

De door het geachte lid gevraagde engagementen vanwege de Gemeenschapsminister van Cultuur hebben een zeer grote budgettaire weerslag, die de huidige middelen waarover ik beschik overstijgen.

Ik hoop **zodus** dat mij de nodige financiële middelen zullen ter beschikking gesteld worden om voor Brussel, op basis van de beleidsbeslissingen in de Vlaamse

Raad, fundamentele oplossingen te kunnen uitwerken.

M. GALLE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 44
van 18 maart 1985
van de heer A. BOURGEOIS

Arrondissement Roeselare- Tielt — Gesubsidieerde werken

Kan de Minister mij mededelen voor welke openbare

werken uit te voeren door provincie, gemeente of andere openbare besturen in arrondissement Roeselare-Tielt in 1984 door zijn departement principiële of vaste belofte van staatstoelage werd verleend?

Zo mogelijk met opgave per gemeente en met opgave van de aard, de kostprijs van de werken en het subsidiëeringspercentage.

Antwoord

In antwoord op uw vraag van 18 maart jl. stuur ik het geachte lid, een lijst, waarop alle openbare werken in het arrondissement Roeselare-Tielt, waarvoor in 1984 tot en met eind februari 1985 principiële of vaste beloften werden verleend, voorkomen.

Arrondissement Roeselare-Tielt (Gesubsidieerde Werken)
 Verleende vaste beloften in 1984 en 1985 (11 tot 28.2.1985)

Opdrachtgever	Aard der werken	Bedrag aanbesteding	Vastgelegd bedrag
Provincie West-Vlaanderen	Provincieweg Menen-Roeselare Weg vak tussen de paalafstanden 7,646 km en 11,250 km te Ledegem. Aanleg fietspad	47.820.489	29.999.000
Ingelmunster	Nieuw gemeentehuis. Elektrische installatie. Verr. nrs. 1 & 2	335.420	98.000
Ledegem	Wegen- en rioleringswerken in de Bogaerdwegel te Rollegem-Kapelle	3.516.128	1.967.000
Ledegem	Verbeteringswerken in BPA nr. 6 „Tuinwijk”	7.176.845	3.533.000
Moorslede	Wegen- en rioleringswerken in b.w. nr. 9 - 7 en 12 te Ardooi	19.714.329	11.753.000
Moorslede	Wegen- en rioleringswerken in b.w. nr. 9 te Dadizele - deel II	6.227.905	3.231.000
Moorslede	Verbeteringswerken Meulebrouckstr. Waterdamstr. e.a;	3.696.174	2.108.000
Moorslede	Verbeteringswerken Nachtegaalstr.-Nettingstr.	3.113.117	1.700.000
Moorslede	Verbeteringswerken Slijpsstr. Slijpsmolenweg	3.567.081	2.075.000
Moorslede	Verbeteringswerken Oostnieuwkerkestr.	3.550.961	1.892.000
Roeselare	Wegen en rioleringswerken in het B.P.A. Beitem-Centrum	14.425.326	8.698.000
Roeselare	Wegen en rioleringswerken in Vierweg en Populierstraat	15.531.470	7.565.000
Roeselare	Verbeteringswerken in Eksaardestr.	3.615.742	2.281.000
Roeselare	Herstel dak en kerkgebouw van St. Petrus-Paulus te Rumbeke	4.338.424	1.399.000
Roeselare	Herstel St.-Godelievekerk van Beitem	7.885.999	2.531.000
Roeselare	Kerk van Beitem Centrale verwarmingsinstallatie	2.656.780	859.000
Roeselare	Kerk van Beitem. Elektrische installatie.	808.790	259.000
Ruiselede	Restauratie toren Kerk van Doomkerke-Verr. nr. 2	3.831.990	2.414.154
Staden	Opschikkingswerken kerkplein	3.163.265	993.000
Tielt	Verfraaiingswerken omgeving Lakenmarkt	2.893.819	1.746.000
Tielt	Kerk van Schuiferskapelle-Vernieuwen verwarmingsinstallatie	706.844	226.000
Wielsbeke	Riolerings- en wegenwerken in Boffenstr. Verr. 1	1.048.385	793.000
Wingene	Bouwen nieuw gemeentehuis. Schilderwerken	563.480	197.218
Wingene	Riool- en wegenwerken in Pastoriestraat en Marktplein	19.115.868	8.590.000
Wingene	Aanleg toegangsweg naar nieuw gemeentehuis	7.988.597	3.411.000
Roeselare	Verb. Munitie-Meulebekestraat	3.937.196	2.481.000
Tielt	Verb. Huttegemstraat	3.553.854	2.237.000

Belofde princiepsbeloften

Opdrachtgever	Aard van de werken	Raming der werken	Belooft bedrag
Ardooi	Wegen- en rioleringswerken in Oude Lichterveldestraat	10.361.906	5.505.000
Ardooi	Wegenis- en rioleringswerken in Blekerijstr.	11.423.919	6.287.000
Ingelmunster	Wegenis- en rioleringswerken in de Heirweg-Zuid	14.211.798	6.998.000
Ingelmunster	Bouwen nieuw gemeentehuis. Lot 4. Aanl. omgeving	8.845.963	5.678.000
Izegem	Wegen en rioleringswerken in verkaveling W.I.H. op wijk „Abeele”	4.402.020	2.563.000
Lichtervelde	Wegen en rioleringswerken in Leysafortstraat	2.997.580	1.889.000
Moorslede	Herstructurering ontspanningscentrum „Slijpe”	1.817.080	1.166.000
Staden	Verb. b.w. g.v. nr. 133 deel centrum Oostnieuwkerke	15.321.806	8.396.000

Opdrachtgever	Aard van de werken	Raming der werken	Beloofd bedrag
Roeselare	Begraafplaats Groenestraat. Aanleg beplanting	2.554.305	1.639.000
Staden	Riolerings- en bestratingswerken in Houthalenstraat	9.634.947	5.765.000
Tielt	Riolerings- en verbeteringswerken in Segutenlaan	4.279.475	2.635.000
Tielt	Verfraaiingswerken omgeving Lakenmarkt	2.856.156	1.756.000
Tielt	Verb. b.w. nrs. 23 en 24	3.691.013	2.343.000
Tielt	Verb. b.w. nr. 10	3.134.386	1.997.000
Tielt	Verb. b.w. nrs. 23 en 10 te Aarschot	3.385.766	2.143.000
Tielt	Verb. b.w. nrs. 22, 21 en 3 te Aarsele	3.330.158	2.107.000
Wielsbeke	Aanleg toegangsweg naar Sportterrein te Ooigem	1.375.250	842.000
Wielsbeke	Riolerings- en wegenwerken in Vlasstr. te St.-Baafs-Vijve	7.9 15.672	4.067.000
Izegem	Herstel daken en goten van de St.-Hiloniuskerk	2.366.39 1	759.000
Izegem	Herstel dak van kerk van H.-Familie	1.3 12.300	421.000
Ledegeem	Vernieuwen centrale verwarmingsinstallatie in kerk van St.-Pietersbanden	2.652.279	85 1.000
Wielsbeke	Schilderwerken aan monumentale kerk van St.-Baafs-Vijve	1.339.044	859.000
Wielsbeke	Restauratie mon. kerk van St.-Baafs-Vijve	9.491.557	6.093.000

Vraag nr. 47
van 1 april 1985
van de heer J. VALKENIERS

Kinderbewaarplassen — Brandveiligheid

Tot op heden bestaan er bij mijn weten geen algemeen geldende bepalingen inzake de brandveiligheid van kinderbewaarplassen. Elke plaatselijke brandweerdienst stelt zijn eigen vereisten; sommige, zoals deze van Antwerpen, weigeren zelfs enig attest af te leveren. Al naargelang de plaats kunnen de kinderbewaarplassen bijgevolg tot mindere of hogere kosten worden gedreven om te beantwoorden aan de brandveiligheid.

Kan de Minister op dit gebied geen algemeen geldende richtlijnen uitvaardigen?

Antwoord

De uitvaardiging van algemeen geldende richtlijnen inzake brandveiligheid is een aangelegenheid die niet werd overgedragen aan de gewesten of de gemeenschappen en dus verder blijft ressorteren onder de bevoegdheid van de nationale overheid, in casu de Minister van Binnenlandse Zaken. Ik moge in verband hiermede verwijzen naar mijn antwoord op uw vraag nr. 95 dd. 9 augustus 1984.

Ik vestig er tenslotte uw aandacht op dat ik niet bevoegd ben wat het inrichten van kinderdagverblijven betreft. Er mag op grond van artikel 5 § 1, II 1°

van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, aangenomen worden dat dit een persoonsgebonden aangelegenheid is. U kan zich derhalve wat dit betreft richten tot de Gemeenschapsminister die bevoegd is voor het Gezinsbeleid.

Vraag nr. 48
van 2 april 1985
van de heer N. DE BATSELIER

Openbare werken in het arrondissement Dendermonde — Toelage

Kan de geachte Minister mededelen voor welke openbare werken in het arrondissement Dendermonde in 1984 de principiële of vaste belofte van toelage verleend werd?

Graag per gemeente :

- a. aard van de werken;
- b. kostenraming;
- c. beloofde subsidies.

Antwoord

In antwoord op uw vraag van 2 april 1985 stuur ik het geachte lid een lijst, waarop alle openbare werken in het arrondissement Dendermonde, waarvoor in 1984 principiële of vaste beloften werden verleend, voorkomen.

Arrondissement Dendermonde

Verleende vaste beloften in 1984 — Verleende principiëlsbeloften in 1984

Opdrachtgever	Aard der werken	Bedrag v/d werken	Bedrag subsidie
Provincie Oost-Vlaanderen	Prov. weg Gent-Zele — Verbeteringswerken te Berlare. Meerwerken	1.042.470	677.000
Provincie Oost-Vlaanderen	Prov. weg Wetteren-Dendermonde — Herstelling veiligheidsstroken — vak Appels-Schoonaarde en Schoonaarde-Wichelen	2.748.152	1.689.000
Berlare	Aanleg riolen en fietspaden langs bw. nr 3 Molenstraat	3 1.087.62 1	18.285.000

Opdrachtgever	Aard der werken	Bedrag v/d werken	Bedrag subsidie
Berlare	Verbeteringswerken bw. nr 6 te Berlare en collector langs RW nr 357	77.227.035	35.402.000
Dendermonde	Rioleringswerken langs RW nr 16	6.588.841	1.943.000
Dendermonde	Aanleg parking adm. centrum	1.747.278	560.000
Dendermonde	Wegen- en rioleringswerken in St. Ursmarusstraat	243.420	156.000
Hamme	Herstel O.-L.-Vrouwkerk Zoggestraat	3.799.890	1.219.000
Hamme	Herstel toren kerk van Moerzeke-Kasteel	1.398.698	448.000
Hamme	Rioleringswerken in een deel van de Biezestraat en de Calvarieberg	1.719.990	1.104.000
Hamme	Verbeteringswerken bw. nr 27	3.167.319	1.646.000
Hamme	Verbeteringswerken bw. nr 24 deel Noordstraat	2.073.462	1.055.000
Hamme	Wegen- en rioleringswerken in bw. nr 2 te ex-Moerzeke	22.133.22 1	11.877.000
Laame	Wegen- en rioleringswerken Hoeistr.	1.308.371	789.000
Lebbeke	Herstel kerk „H. Joannes Maria Vianweg” te Heizijde	3.374.485	1.083.000
Lebbeke	Aanleg wegen in BPA „ Stationswijk ”	1.921.874	1.201.000
Waasmunster	Moderniseren openbare verl. in bw. nr 9	289.965	93.000
Waasmunster	Rest. monumentale kerk — Meerwerken	5.796.770	3.651.965
Waasmunster	Verb. bw. net 6 en 3 — Wijk Heide kapel	14.351.088	8.977.000
Waasmunster	Herinrichting Wareslagedreef als woonerf	4.904.548	3.187.000
Wetteren	Verbeteringswerken buurtw. nrs. 13 en 13 1	8.421.886	5.172.000
Wichelen	Verbet. werk. bw. nr 31 te Schellebelle	8.811.960	3.937.000
Wichelen	Verb. werken bw. nrs 15, 16 en 44	17.991.247	10.608.000
Zele	Verb. werk. bw. g.v. nr 587 (Durmenb.)	50.868.395	30.458.000
Dendermonde	Riol. werk. in prov. weg Dendermonde-Mechelen (Driehuizen-St.-Ursmarusstr. en Baasrodestraat)	17.438.883	16.455.000
Hamme	Plaatsen om de grafstenen in monumentale St.-Pieterskerk	427.176	274.000
Lebbeke	Schilderwerken aan de O.-L.-Vrouwkerk	2.403.782	1.553.000
Dendermonde	Restauratie orgel van kerk van Mespelare	6.359.887	4.083.000
Waasmunster	Verbeteringswerken in Rivierstraat	3.838.632	2.374.000
Waasmunster	Restauratie orgel kerk van Sombeke	1.974.198	1.267.000
Wetteren	Rioleringswerken RW te ex-Massemen	15.301.842	4.299.000
Wichelen	Uitbreidingswerken Kerkhof te Serskamp	3.515.655	1.955.000

Vraag nr. 49
van 12 april 1985
van de heer J. DE MOL

Provinciale leergangen bestuurswetenschappen — Gelijkwaardigheid eindgetuigschriften

De meeste gemeentelijke reglementen van aanwervings- en bevorderingsvoorwaarden voorzien **ondermeer** het met succes gevolgd hebben van de provinciale leergangen bestuurswetenschappen, zonder vermelding van provincie. In de provincie Oost-Vlaanderen worden deze gemeentelijke reglementen door de provinciale overheid afgekeurd. De provincie stelt als voorwaarde dat de reglementen moeten bepalen „het volgen van de leergangen bestuurswetenschappen door de provincie Oost-Vlaanderen”.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Aangezien de getuigschriften uitgereikt door de verschillende provinciale overheden gelijkwaardig zijn, of zouden moeten zijn, vinden wij de manier waarop de Oostvlaamse overheid de eigen leergangen bestuurswetenschappen beschermt ongepast. Is de hoger vermelde bepaling van de provincie toegelaten?
2. Kunnen personen die reeds een diploma van een andere provincie behaalden uitgesloten worden van bevorderings- of aanwervingsexamens?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgend antwoord te verstrekken op zijn vraag.

De eindgetuigschriften van de provinciale leergangen bestuurswetenschappen, uitgereikt door de verschillende provincies, worden impliciet als gelijkwaardig beschouwd. Deze impliciete gelijkwaardigheid volgt uit de overgangsbepalingen van artikel 8 van het koninklijk besluit van 20 juli 1976 tot vaststelling van de grens van de algemene bepalingen betreffende de voorwaarden tot benoeming in de graden van gemeentesecretaris (...) en gemeenteontvanger. Dit artikel bepaalt dat, in afwachting dat het minimumprogramma van de leergangen administratieve wetenschappen bedoeld in de artikelen 4 en 6 wordt vastgesteld bij koninklijk besluit, de diploma's en getuigschriften uitgereikt na het beëindigen van een volledige cyclus van provinciale leergangen administratieve wetenschappen geacht worden aan de in die bepalingen gestelde voorwaarden te voldoen. Tot dusver werd vermeld minimumprogramma nog niet vastgelegd bij koninklijk besluit. De gelijkwaardigheid van de einddiploma's wordt ook door de provincie Oost-Vlaanderen erkend. In de administratieve statuten van de gemeenten van deze provincie vindt men dan ook de bepaling terug „houder zijn van het getuigschrift van het eerste (tweede, derde) jaar van de leergangen in de bestuurswetenschap, ingericht door de

provincie Oost-Vlaanderen (oud of nieuw regime) of een daarmee als evenwaardig erkend getuigschrift ”.

Deze gelijkwaardigheid van eindexamen's, geldt evenwel niet voor de tussendiploma's van het eerste en tweede jaar.

Gelet op de afwezigheid van voormeld minimum-programma, zijn de provinciale leergangen in elke provincie vooralsnog niet op dezelfde basis gestructureerd. Dit heeft uiteraard gevolgen voor de statuten van de gemeenten van een bepaalde provincie.

Wat het tweede gedeelte van zijn vraag betreft deel ik het geachte lid nog mee dat het bezit van het getuigschrift van het eerste, tweede en/of derde jaar van de provinciale leergangen bestuurswetenschappen van Oost-Vlaanderen slechts recht geven op vrijstelling van bepaalde bevorderingsexamens. Voor hij/zij aan de bevorderingsexamens in zijn/haar gemeente kan deelnemen is het personeelslid titularis van een vaste betrekking in die bepaalde gemeente. Het lijkt dan ook logisch dat de bedoelde cursussen gevolg worden in de provincie waartoe die gemeente behoort.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 34
van 20 februari 1985
van de heer C. DE CLERCQ

Welzijnszorgsector — Interpretatie begrippen „koepel”: organisatie en werking

Mag ik m.b.t. de koepels werkzaam in de Welzijnszorgsector, vernemen :

1. Welke koepels er bestaan? (naam en adres)
2. Van elke koepel de personeelsbezetting alsmede de loonlast.
3. Of er al dan niet een subsidiëring bestaat?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op bovenvermelde vraag, heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Het begrip „koepel” is wettelijk niet bepaald en kan op verschillende wijzen geïnterpreteerd worden. Daarom stel ik voor als koepel te beschouwen elke vereniging, die andere verenigingen en/of instellingen coördineert ; de gecoördineerde verenigingen behouden hun autonomie.

Deze coördinatiefunctie kan betrekking hebben op belangen behartiging, vertegenwoordiging, informatieverstrekking, vorming . . . Onder de koepels worden uiteraard de overleg- en adviesorganen niet begrepen.

1. Namen en adressen.
 1. Federatie van Vlaamse Simileskringen VZW
Groene Weg, 151
3030 Heverlee
 2. Verbond van Instellingen voor Welzijnswerk VZW
Guimardstraat, 1
1040 Brussel
 3. Federatie van Nederlandstalige Tele-Onthaaldiensten in België
Jozef de Bomstraat, 25
2000 Antwerpen
 4. Federatie Gezinsplaatsing
Duysburgstraat, 36 bus 8
1090 Brussel
 5. Federatie van Autonome Centra voor Maatschappelijk Werk
Visserij, 153
9000 Gent
 6. Brusselse Welzijnsraad
Koningsstraat, 192 bus 40
1000 Brussel
 7. Pluralistisch Overleg Welzijnswerk
Waterloostraat, 27
2600 Berchem
 8. Federatie van Consultatiebureaus voor Levens- en Gezinsproblemen
Guimardstraat, 1
1040 Brussel
 9. Federatie voor Geboorteregeling en Seksuele Opvoeding
Troonstraat, 5 1
1050 Brussel
 10. Vereniging van diensten voor gezins- en bejaardenhulp
St-Jansstraat, 32
1000 Brussel
 11. Vereniging der Vlaamse Onthaalhuizen
Waterloostraat, 27
2600 Berchem
 12. Verbond der Medische Sociale Instellingen
Guimardstraat, 1
1040 Brussel
 13. Vlaams Overlegcomité Opbouwwerk Migranten
Poststraat, 156
1030 Brussel
 14. Vlaams Instituut voor de Bevordering van de Samenlevingsopbouw
Handelskaai, 18 - bus 3
1000 Brussel
 15. Centraal Beheer voor Joodse Weldadigheid en Maatschappelijk Hulpbetoon, VZW
Jacob Jacobsstraat, 2
2000 Antwerpen
 16. Overlegcomité Vlaamse Gepensioneerdenorganisaties
Middaglijnstraat, 23
1030 Brussel

17. Kristelijke Landsbond der Gepensioneerden
Wetstraat, 2 12 1
1040 Brussel
18. Nationale Federatie van Socialistische gepensioneerden
Sint-Jansstraat, 32
1000 Brussel
2. Personeelsbezetting, loonlast en subsidiëring

De eerste elf koepels ontvangen niet-gereguleerde toelagen. In mijn Diensten zijn er geen gegevens voorhanden betreffende de loonlast van deze koepelorganisaties. Het Verbond der Medische Sociale Instellingen (nr. 12) daarentegen ontvangt geen enkele toelage.

Het Vlaams Overlegcomité Opbouwwerk Migranten (nr. 13) wordt gesubsidieerd op basis van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 13 juni 1984 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van begeleidingsdiensten inzake de integratie van migranten. Het ontving in 1984, 250.000 fr. aan toelagen. In deze vereniging zijn twee beroepskrachten en een halfzijdse administratieve beroepskracht tewerkgesteld.

Het Vlaams Instituut voor de Bevordering van de Samenlevingsopbouw (nr. 14) wordt betoelagd op basis van een nominatieve betoelaging. Deze bedroeg in 1984, 9.792.668 fr.

Op het instituut zijn 7 personeelsleden tewerkgesteld.

Vraag nr. 38
van 27 maart 1985
van de heer J. VALKENIERS

Instellingen afhankelijk van Fonds 81 — Aanpassing betoelaging van directeurs

Ingevolge vroegere omstandigheden o.m. niet-gediplomeerde kloosterlingen-directeurs in de instellingen afhankelijk van Fonds 81 komen we tot de anomalie dat het salaris van de directeurs van deze instellingen meestal lager ligt dan het salaris van verschillende ondergeschikte personeelsleden.

Het is ongeveer gelijk aan het salaris van een sociaal assistent wat niet normaal is gezien hun grote verantwoordelijkheid.

Dit heeft tot gevolg dat deze directeurs praktisch overal extra-betalingen en/of voordelen krijgen die niet kunnen worden verhaald langs de ligdagprijs en die aldus ook ontsnappen aan de sociale zekerheid.

Ook wordt het voor de instellingen steeds moeilijker om de extra-voordelen te bekostigen.

Ieder zal akkoord gaan dat aan deze ongezonde toestand dringend moet worden verholpen.

Is u bereid om dit recht te zetten?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het probleem van de aanpassing van de betoelaging van de wedden van de directeurs van de inrichtingen voor

gehandicapten mij niet is ontgaan. De financiële en budgettaire situatie laat mij echter niet toe hieraan op korte termijn tegemoet te komen. In de besprekingen in verband met de aanpassing van personeelsnormen zal dit element zeker aan bod moeten komen.

Vraag nr. 39
van 1 april 1985
van de heer J. VALKENIERS

Decreet „Kind en Gezin” — Uitvoeringsbesluiten

Het decreet tot oprichting van de instelling „Kind en Gezin” dateert van 29 mei 1984 en verscheen op 22 augustus 1984 in het Belgische Staatsblad.

Wanneer denkt de Minister in overleg met voogdijminister De Wulf klaar te zijn met de uitvoeringsbesluiten van dit decreet?

Wanneer mogen wij de samenstelling van de nieuwe beheerraad verwachten? Zal de nieuwe instelling nog dit jaar van start kunnen gaan?

Antwoord

Ik wil het geachte lid mededelen dat gezien de afschaffing van het NWK bij wet werd geregeld en gezien de uitvoering van deze afschaffing via koninklijke besluiten lopende is, er geen enkel beletsel meer bestaat om de instelling Kind en Gezin van start te laten gaan.

Op dit ogenblik worden dan ook binnen mijn diensten de uitvoeringsbesluiten van het decreet van 29 mei 1984 (waaronder de samenstelling van de Raad van Beheer) voorbereid. Zij zullen in overleg met voogdijminister De Wulf zeer binnenkort aan de Vlaamse Executieve worden voorgelegd.

Vraag nr. 40
van 1 april 1985
van de heer J. VALKENIERS

Opvanginfrastructuur voor moeders en kinderen — Aantal aanvragen van bouwtoelage

Graag had ik van de Minister vernomen of het bedrag ingeschreven voor de post voor het verstrekken van bouwtoelagen voor de oprichting en uitrusting van kinderkribben, kinderdag- en nachtverblijven, kinderopvangcentra en tehuizen voor moeders in het budget van 1984 volledig is opgebruikt en voor welke dossiers?

Kan de Minister mij ook mededelen voor hoeveel aanvragen momenteel een dossier is geopend?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de begroting 1984 een ordonnanceringskrediet voorzorg van 15 miljoen voor de oprichting en uitrusting van kinderkribben, kinderdag- en nachtverblijven, kinderopvangcentra en tehuizen voor moeders.

Hiervan werd 14.2 10.050 fr. vereffend aan de hierna volgende instellingen :

VZW Gemeenschap der Zwartzusters Afdeling Kinderkribbe Spiegelstraat 1 a 1700 Asse	309.574 fr.
VZW Zusters Apostelinnen Jacob Jordaensstraat 73 2000 Antwerpen voor Kinderdagverblijf „ Bloemendal” Kleine Beerstraat 8 en 10 2000 Antwerpen	1.330.000 fr.
Kinderdagverblijf „ Kabouterland” Kasteelstraat 32 2680 Bornem	686.845 fr.
VZW Kinderdagverblijf „ Mariawende” Pastorieweg 4 8310 Brugge	1.342.898 fr.
VZW Kinderdagverblijf „ Prutske” Koning Albertstraat 39 8 160 Diksmuide	436.408 fr.
VZW Parochiale Werken St. Vincentius à Paul0 Maïisstraat 12 9000 Gent	759.368 fr.
VZW Kinderdagverblijf „ De Slabbertjes” Mechelsevest 2 3000 Leuven	130.25 1 fr.
KU Leuven Kinderdagverblijven de Croylaan 8 3030 Heverlee	4.543.677 fr.
VZW „ Zonnebloem ” Kinderdagverblijf Wollemarkt 17 2800 Mechelen	324.654 fr.
VZW Kinderdagverblijf „ Ooievaarsnest” Veldbomstraat 16 3300 Tienen	1.960.481 fr.
Kinderdagverblijf „ Mezenestje” p.a. Jozef Moens Oostendestraat 145 8 100 Torhout	890.3 13 fr.
VZW „ Vrije Kinderdagverblijven” Veurne p.a. K. Coggelaan 8 8480 Veurne	988.57 1 fr.
Gemeentelijk Kinderdagverblijf Kontich	464.000 fr.
OCMW St.-Truiden Kinderkribbe „ De Rakkertjes ” 3800 Sint-Truiden	43.000 fr.

De meeste dossiers zijn niet beëindigd en zullen verder gesubsidieerd worden in 1985 en volgende jaren.

Lopende dossiers

Er zijn 6 kribben en 1 kinderopvangcentrum die een principiële akkoord hebben bekomen hetzij voor nieuwbouw, hernieuwbouw, uitbreiding of aanpassingswerken.

Een ander aantal dossiers ligt nog ter studie, te weten :

- 1 nieuw kinderdagverblijf
- 1 volledige hernieuwbouw met uitbreiding van bestaand kinderdagverblijf
- 1 kleine verbouwing met omvorming naar kribbe van bestaande peuterschool
- 1 nieuwbouw kinderopvangcentrum
- 2 aanpassingswerken kinderopvangcentra.

P. AKKERMANS GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTE- LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

Vraag nr. 106
van 26 maart 1985
van de heer D. VERVAET

Ruilverkavelingsplannen in Zuid- Limburg — Over- zicht en gevolgen

Recent bestaan er nieuwe plannen met betrekking tot ruilverkaveling in Zuid-Limburg.

Ruilverkaveling heeft na een reeks voordelen ook een aantal nadelen. Een van deze laatste betreft de totstandkoming van grootgrondbezit, met alle gevolgen **vandien**.

In die context had ik graag een antwoord op volgende vragen.

1. Kan u mij een overzicht geven van de ruilverkavelingen uitgevoerd of in uitvoering in de Vlaamse provincies, Vlaams-Brabant inclusief, sinds 1980?
 2. Kan u mij zeggen in welke mate er een daling is van het aantal landbouwers in deze provincies ten gevolge van deze ruilverkavelingen?
 3. Wordt er door uw diensten financiële steun gegeven met het oog op de bevordering van de „onderlinge ruil”?
- Zo ja, waaruit bestaat deze meer bepaald voor elke provincie afzonderlijk?
4. Op welke wijze verloopt de samenwerking in deze materie met het Ministerie van Landbouw van de centrale Regering?

Antwoord

In tegenstelling tot hetgeen het geachte lid in zijn inleiding beweert, heeft de ruilverkaveling niet de minste invloed op de totstandkoming van het grootgrondbezit. Eén van de basisprincipes van de ruilverkaveling bestaat er namelijk in dat iedere eigenaar bij de beëindiging van een ruilverkaveling evenveel grond toebedeeld krijgt als hij heeft ingebracht bij de aanvang van dit project. Eenzelfde basisprincipe is van toepassing op dit gebruik.

Wat de specifieke vragen betreft heb ik de eer het geachte lid de volgende antwoorden te verstrekken:

— 1982 : Velm	: 1.378 ha
Wulpen	: 1.643 ha
Wuustwezel	: 2.874 ha
Vreren	: 1.482 ha
Kinrooi	: 1.150 ha
— 1983 : Dikkelvenne	: 1.006 ha
Mal	: 854 ha
Kij kverdriet	: 293 ha
Stavelo	: 1.448 ha
Oostrozebeke	: 833 ha
Ophoven	: 1.401 ha
Etikhove	: 1.744 ha
— 1984: Meer	: 2.602 ha
Hakendover	: 1.194 ha
Genk	: 837 ha
Ramskapelle	: 2.412 ha
Velzeke	: 1.348 ha
Spermalie	: 2.464 ha

B. In uitvoering genomen sedert 1980 (= comité samengesteld)

— 1980 : Heers	: 1.079 ha
Vosselare	: 1.216 ha
Klein-Brabant	: 1.504 ha
— 1981 : Horpmaal	: 972 ha
Beveren-IJzer	: 1.667 ha
— 1982 : Arendonk de Watering:	622 ha
Schakkebroek	: 1.115 ha
Widoioie	: 1.459 ha
— 1983 : Melkwezen	: 2.690 ha
Zande	: 1.575 ha
Overbroek	: 1.361 ha
— 1984 : Moerbeke	: 1.741 ha

2. De daling van het aantal landbouwers ingevolge ruilverkaveling is nihil. Zoals hoger gezegd ontvangt iedere gebruiker evenveel gronden terug als hij heeft ingebracht. De in de wet voorziene afwijkingmogelijkheden zijn onbeduidend, hebben geen invloed op het aantal gebruikers, en hebben slechts tot doel een normale perceelsvorming mogelijk te maken.

3. Het is niet duidelijk wat het geachte lid bedoelt met „onderlinge ruil”. Indien hij de vrij verbrede „ploegrui” bedoelt, kan gesteld worden dat deze technisch geen eigenlijke ruil is, aangezien de eigendomstoestand er niet door gewijzigd wordt. Het betreft een verwisseling van percelen tussen gebruikers bij wijze van overeenkomst. Dergelijke ruilingen hebben een precair karakter, daar ze jaarlijks opzegbaar zijn door alle partijen. De overheid komt ter zake niet tussen.

Anderzijds bestaat er wel een ruilmogelijkheid tussen eigenaars in uitvoering van artikel 72 van het wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten waarbij ingeval van ruiling van ongebouwde landeigendommen, en binnen bepaalde voorwaarden, het evenredig registratierecht wordt vervangen door een lager vast recht. Deze aangelegenheid valt uiteraard onder de bevoegdheid van de Minister van Financiën.

4. De wetgever heeft voorzien dat de Minister van Landbouw in de procedure van de ruilverkaveling uit kracht van de wet in **meerdere** fases **tussen-**komt, namelijk :

- voordracht van een lid in de coördinatiecommissie;
- overleg in verband met de vaststelling van het kavelplan ;
- voordracht van een lid in het ruilverkavelingscomité;
- advies betreffende het plan van de wegen en de afwateringen;
- tot op heden neemt het Ministerie van Landbouw nog steeds de administratieve kosten van de ruilverkaveling ten zijnen laste, dit evenwel binnen de perken van de goedgekeurde kredieten.

Naast deze wettelijke procedures kan in functie van specifieke noden en behoeften beroep gedaan worden op de diensten van het Ministerie van Landbouw, telkens wanneer dit nuttig of wenselijk is. De samenwerking met het Ministerie van Landbouw verloopt voortreffelijk.

Vraag nr. 11
van 12 april 1985
van de heer J. DE MOL

Kosteloze grondafstand — Procedure

De gemeente kan bij een verkavelingsvergunning bijkomende gemeentelijke eisen stellen. Zo wordt door vele gemeenten als bijkomende voorwaarde een kosteloze grondafstand voorgesteld. De controle op het naleven van deze voorwaarden gebeurt door de gemeentelijke diensten. In bepaalde gevallen geeft dit aanleiding tot erg betwistbare praktijken.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

- Wanneer een gemeente een kosteloze grondafstand als bijkomende voorwaarde een verkavelingsvergunning vastlegt, worden soms, zonder dat de kosteloze grondafstand gebeurd is, bouwvergunningen afgegeven. De gemachtigde ambtenaar beschikt meestal niet over voldoende gegevens om het naleven van deze voorwaarde na te gaan. In deze gevallen is het schorsingsrecht van de gemachtigde ambtenaar dan ook zeer moeilijk uitvoerbaar. Meent u niet dat het schorsingsrecht effectiever moet gemaakt worden? Welke mogelijkheden staan er ter beschikking om het naleven van bij komende, gemeentelijke verordeningen afdwingbaar te maken?
- Meent u dat bij een verkaveling, die niet in fasen uitgevoerd wordt, de kosteloze grondafstand als gemeentelijke, bij komende voorwaarde, een voorafgaandelijke en onsplitsbare voorwaarde is?
- Wat is de juridische waarde van een verkaveling waarvan enkele percelen verkocht en/of bebouwd zijn, niettegenstaande de gemeentelijke voorwaarde tot kosteloze grondafstand niet is uitgevoerd? Wat is het statuut van de reeds verkochte of bebouwde percelen en worden de niet-verkochte of bebouwde percelen als behorend tot een geschorste verkavelingsvergunning gerekend?

4. Welk is de rol die de gemachtigde ambtenaar in praktijk kan spelen bij het te koop stellen door een notaris of bij het afgeven van een bouwvergunning door het College van Burgemeester en Schepenen indien de gemeentelijke voorwaarde tot kosteloze grondafstand niet is vervuld?
5. Wat is de juridische waarde van de verkavelingsvergunning indien de eigenaar achteraf de kosteloze grondafstand weigert of betwist?

Antwoord

Uit de context van de vraag kan worden afgeleid dat het gaat om een verkaveling met de aanleg van de nieuwe wegen en waarbij deze nieuwe wegen bestemd zijn om ingelijfd te worden in het openbaar domein.

In zulkdanige verkaveling is de voorwaarde van gratis grondafstand gekoppeld aan de voorafgaande uitvoering van de wegen en daarbijhorende uitrusting. In de praktijk wordt aan de voorwaarde bijvoorbeeld voldaan doordat de wegen worden aangelegd hetzij door toedoen van de verkavelaar hetzij door de gemeente op kosten van de verkavelaar en dat nadien de wegen worden overgedragen aan de gemeente om ingelijfd te worden in het openbaar domein.

Niet alleen wordt dan de grond waarop de weg ligt aan de gemeente afgestaan, maar ook alle uitgevoerde werken zoals de funderingen, de wegbekleding, de stoepen en eventueel andere weginfrastructuur die zich op de wegzate bevinden. In deze context kan in concreto op de gestelde vragen als volgt geantwoord worden.

1. Ingeval van een goedgekeurde verkaveling wordt de bouwvergunning rechtstreeks door de gemeente afgeleverd. Een kopie van de vergunning wordt aan het bestuur van stedenbouw gestuurd. De gemachtigde ambtenaar controleert of de bouwvergunning in overeenstemming is met de verkavelingsvoorschriften, maar kan tevens controleren of voldaan is aan het eerste lid art. 57 bis, § 3 dat betrekking heeft op de uitrusting van de weg.
2. De voorwaarden die verbonden zijn aan de verkavelingsvergunning vormen een integraal geheel, vandaar dat de overdracht van de wegen door de verkavelaar naar de gemeente, wat tevens de afstand van de eigendom van de zate van de weg meebrengt, maar gebeurt nadat de desbetreffende wegenwerken zijn uitgevoerd. Ingeval de weginfrastructuur niet door de verkavelaar wordt uitgevoerd maar door de gemeente en de verkavelaar de nodige financiële waarborgen voor de uitvoering ervan heeft verschaft, impliceert dit tevens dat de grond waarop deze weg gelegd wordt aan de gemeente wordt overgedragen.
De gemeente kan immers in dit geval geen werken laten uitvoeren op het privé-domein.
3. Het verval van een verkavelingsvergunning wordt door § 4, van art. 5 bis geregeld. De bepalingen die betrekking hebben op de verkoop van percelen zijn opgenomen in paragraaf 3 van dit artikel. Concreet betekent dit dat tot zolang de in de verkavelingsvergunning opgelegde voorwaarden niet zijn vervuld, met betrekking tot de uitvoering van

de voorgeschreven werken en lasten, geen percelen kunnen verkocht worden en a fortiori niet bebouwd worden.

Indien deze voorgeschreven werken en lasten niet werden uitgevoerd binnen de vijf jaar na afgifte van de vergunning of de vereiste financiële middelen niet werden verschaft, vervalt de verkavelingsvergunning.

4. De gemachtigde ambtenaar komt niet tussen in de verkoop van percelen in goedgekeurde verkavelingen. Dit is een zaak tussen de verkavelaar, de koper en de notaris.
5. Indien een verkavelaar de in de verkavelingsvergunning opgelegde voorwaarden niet vervult, dan is § 4 van art. 57 bis van toepassing.

Vraag nr. 113 van 12 april 1985 van de heer E. DE GROOT

Bermbesluit van 27.6.1984 — Toepassingsgebied en interpretatie begrip „landelijke ruimte”

Het bermbesluit van 27 juni 1984 is de uitvoering van de artikelen 37 en 38 van de wet op het Natuurbehoud van 12 juli 1973.

In die artikelen is er sprake van de „landelijke ruimte”.

Daarom hadden we de heer Gemeenschapsminister willen vragen of de betrokken artikelen en dus ook het Bermbesluit enkel van toepassing zijn op landelijke gebieden, of dat zij in tegendeel ook bedoeld zijn voor bermen gelegen in bebouwde gebieden en gemeenten die door hun structuur niet als landelijk kunnen bestempeld worden.

Antwoord

Artikel 37 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud bepaalt dat de Koning (thans de Vlaamse Executieve) maatregelen kan treffen met het oog op de bevordering in de landelijke ruimte van onder meer de bescherming van de plantengroei op hellingen en taluds.

Niettegenstaande in artikel 38 niet gerefereerd wordt naar „landelijke ruimte” ressorteren zowel artikel 37 als 38 onder Hoofdstuk V „Bescherming van de bossen en van de landelijke ruimte” van de wet op het natuurbehoud.

Zowel de vermelding in artikel 37 van het toepassingsgebied „in de landelijke ruimte”, als de situering van de artikelen 37 en 38 onder hoofdstuk V, leiden tot het besluit dat de betrokken artikelen en dus ook het „bermbesluit” naar recht hun toepassing vinden in de landelijke ruimte.

In samenlezing met de voorbereidende werken van de wet op het natuurbehoud dient evenwel gesteld dat de wetgever geen enge betekenis aan het begrip „landelijke ruimte” heeft willen toekennen.

Het blijkt immers dat de toenmalige Minister van Landbouw, bevoegd voor het natuurbehoud, stelde dat naast haar traditionele functies — productie van

levensmiddelen en van hout — de landelijke ruimte tal van nieuwe functies vervult, nl.

- een woonfunctie voor al degene die op zoek zijn naar een tweede verblijf dat voldoende verschilt van hun woonst in de stad;
- een recreatieve functie, als zone waar men zich kan ontspannen, wandelen, paardrijden, enz.
- een industriële functie: uitzwermen van de ambachtsnijverheid;
- een toeristische functie op de plaatsen die er zich toe lenen, met uitbreiding van de tertiaire activiteiten die zij meebrengen.

Deze toelichting bij hoofdstuk V, verschaft door de bevoegde minister, evenals de in het advies van de Raad van State over het ontwerp van wet op het natuurbehoud geciteerde toelichting van de gemachtigde ambtenaar dat onder landelijke ruimte moet worden verstaan „alle gebieden die niet bebost zijn en niet als stedelijke gebieden kunnen worden beschouwd”, laten toe te besluiten dat het begrip „landelijke ruimte” niet in een enge zin werd beoogd.

Het komt mij dan ook voor dat bebouwde gebieden en gemeenten die door hun structuur niet als landelijk kunnen bestempeld worden, slechts dan van het toepassingsgebied van het „bermbesluit” zijn uitgesloten wanneer zij duidelijk als stedelijke gebieden moeten beschouwd worden.

Uiteindelijk zijn begrippen als stedelijk gebied en landelijke ruimte begrippen die naar inhoud evolueren, naar tijd en plaats kunnen verschillen en moeilijk kunnen worden afgebakend.

Vraag nr. 114
van 18 april 1985
van de heer H. SUYKERBUYK

Verkaveling — Lasten voor uitvoering van werken aan bestrating

Artikel 58 van de wetgeving op de stedenbouw voorziet dat het College van Burgemeester en Schepenen aan de afgifte van een verkaveling, lasten kunnen verbinden, o.m. werken tot het uitvoeren van uitrusting van aan te leggen straten.

Nu komt het meer voor dat wegen, gelet op de plaatselijke toestand, onvoldoende zijn uitgerust. Naar aanleiding van een verkaveling lijkt het vanzelfsprekend dat als last van de verkaveling wordt opgelegd dat deze onvoldoende uitgeruste weg, vanzelfsprekend alleen voor het gedeelte, waar de kavels grenzen aan deze weg, op een passende wijze wordt uitgerust.

Het afstaan, in verband, van een deel van de grond tussen de bestaande **weggrens** en de toekomstige rooi-lijn, door de verkavelaar, ligt in het logisch verlengde van de eerder genoemde „last”.

Is deze werkwijze in overeenstemming met het begrip „lasten” zoals in artikel 58 bepaald en wat zou zich eventueel verzetten tegen deze werkwijze?

Antwoord

Gevolggend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Uit de context van de vraag kan worden afgeleid dat het gaat om een verkaveling langsheen een bestaande weg, die, gelet op de plaatselijke toestand, onvoldoende is uitgerust en onvoldoende breed is.

Er is geen enkel beletsel dat de gemeente de verbreding van de weg, met de daartoe vereist gratis grondafstand, en de noodzakelijke uitrustingswerken ten laste zou leggen van de verkavelaar.

Vraag nr. 115
van 22 april 1985
van de heer A. DIEGENANT

Decreet van 28 juni 1984 — Oprichting van paarden schapestallen

Het decreet dd. 28 juni 1984, houdende aanvulling van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw voorziet, in aanvulling van artikel 45, § 2 van deze wet, in de mogelijkheid om bestaande gebouwen uit te breiden tot max. 800 m³, en dit inclusief de mogelijke bijgebouwen in een straal van 30 m vanaf het hoofdbouwwerk.

Welke mogelijkheden denkt de geachte Gemeenschapsminister te voorzien voor de talrijke eigenaars van woningen op het platteland die 800 m³ of groter zijn, en die op hun goed, behorende bij hun eerste woning, er enige paarden of schapen willen op nahouden en deze dieren een degelijk schuilplaats zouden willen bezorgen?

Antwoord

Gevolggend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Het decreet van 28 juni 1984 laat toe af te wijken van de bepalingen van de gewestplannen o.m. wat betreft de ver- of herbouwing of uitbreiding van woningen die gelegen zijn in een zone met een andere bestemming dan woongebied.

Het decreet legt daarbij, meer bepaald wat de woningen betreft, de beperking op dat het bouwvolume na herbouwing of uitbreiding niet groter mag zijn dan 800 kubieke meter en de grondoppervlakte niet groter dan 200 vierkante meter.

Het volume en de oppervlakte waarvan sprake heeft betrekking op woningen; met andere woorden op volumes en oppervlakten die voor het wonen, gebruikt of bestemd worden. Hierin zijn echter niet begrepen volumes of oppervlakten die normaliter niet bij de woonfunctie gerekend worden zoals paarden- of schapestallen.

Uit de context van de vraag kan worden afgeleid dat het hier bijvoorbeeld gaat om woningen gelegen in de landbouwzone waarvan de bewoner een paard of enkele schapen houdt als liefhebberij.

Paarden- en schapestallen zijn inrichtingen welke normaliter thuishoren in de landbouwzone zodat het

in principe niet gaat om een afwijking aan de bepalingen van het gewestplan en bijgevolg geen beroep dient gedaan op het decreet van 28 juni 1984.

Blijft enkel de vraag omtrent het toelaten van paarden- en schapenstallen in de landbouwzone.

Vermits er geen tegenstrijdigheid is met de bepalingen van het gewestplan blijft de planologische beoordeling. Dit betekent dat elk geval moet onderzocht worden rekening houdend met de gegevens van de plaats.

Verder kan ik verwijzen naar mijn antwoord op de parlementaire vraag nr. 33 van 11 december 1984 van de heer H. Suykerbuyk.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 31
van 26 maart 1985
van mevrouw M. PANNEELS-VAN BAELEN

Nationale Landmaatschappij — Laattijdige uitbetaling van bouwleningen

Om in aanmerking te komen voor een lening wordt het netto belastbaar jaarinkomen van de aanvrager in aanmerking genomen van twee jaar voor de premieaanvraag.

Zo komt het voor dat kandidaat-bouwers in aanmerking komen voor een lening, maar door een tekort aan financiën naar een volgend jaar worden verwezen. Zij moeten echter blijven voldoen aan de voorwaarden, vooral inzake inkomsten, wat dan slaat op een volgend refertejaar. Liggen deze inkomsten iets hoger dan wordt hen zonder geantwoord dat ze niet meer in aanmerking komen voor een bouwlening, met al de nare gevolgen hieraan verbonden.

Er zijn honderden jonge kandidaat-bouwers die hierdoor hun bouwplannen moeten opgeven.

Acht de Minister het niet noodzakelijk hier een aanpassing door te voeren, enerzijds door het netto-belastbaar inkomen op te trekken ofwel door aan deze kandidaat-bouwers een kleinere lening toe te staan.

Graag vernam ik ook van de Minister hoeveel kandidaat-bouwers, welke in aanmerking kwamen voor een lening in 1984 werden verschoven naar 1985. Hoeveel van deze aanvragers voldoen niet meer aan de voorwaarden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid medelen dat het inderdaad zo is, dat mensen die een lening aanvragen om een huis te bouwen slechts in aanmerking komen indien hun inkomen van twee jaar vóór de leningsaanvraag een vastgesteld maximum niet overschrijdt. Dit maximum bedraagt momenteel 702.000 F + 46.800 F per kind ten laste. Deze twee jaar zijn nodig omdat een certificaat van de belastingen nodig is.

De leningaanvraag blijft geldig tot 31 december van het jaar dat volgt op het indienen van de aanvraag. Indien het dan opnieuw gevraagde belastbaar inkomen te hoog is wordt er geen lening toegestaan. De bedoeling hiervan is uiteraard dat alleen personen of gezinnen met een bescheiden inkomen geholpen worden omdat de andere geacht worden bij machte te zijn een lening aan de gewone marktrente terug te betalen.

Het is op dit ogenblik niet aangewezen dit reglement te wijzigen aangezien er meer dan voldoende kandidaten met een blijvend bescheiden inkomen op de wachtlijst staan ingeschreven. De voorgestelde aanpassingen zouden voor gevolg hebben dat de wachttijden nog langer worden.

Op 1 januari 1985 waren er voor Vlaanderen 2.867 leningaanvragen ingediend voor een globaal bedrag van 5,4 miljard frank. Het is niet mogelijk op dit ogenblik na te gaan hoeveel van deze aanvragers niet meer zullen voldoen aan de inkomensvoorwaarden op het ogenblik dat zij aan de beurt zullen komen. Budgettaire imperatieven hebben de Vlaamse Executieve genoodzaakt de investeringsprogramma's voor 1985 te beperken.

Er dient aangestipt te worden dat ingevolge het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 maart 1985, via een wijziging van de door de Nationale Landmaatschappij toegepaste intrestvoeten, aan de genoemde maatschappij meer leningsmogelijkheden werden gegeven waardoor de wachtermijnen in hoofdzaak van de kandidaat-ontleners zullen kunnen worden beperkt. Alle andere mogelijkheden om hetzelfde doel te bereiken worden onderzocht en zullen worden aangepast.

Vraag nr. 34
van 17 april 1985
van de heer G. CARDOEN

Procedure inzake leningen Nationale Landmaatschappij — Behoud refertejaar inzake inkomsten

Veelvuldig zijn de leningaanvragen ingediend bij de Nationale Landmaatschappij die ingevolge kredietbeperking twee tot vier jaar wachten, vooraleer een beslissing valt.

Deze aanslepende procedure creëert voor de kandidaat-bouwers en leningaanvragers ernstige problemen en wel in deze zin.

Op het ogenblik van de inleiding van het dossier voldoen de meeste leningaanvragen aan de voorwaarden qua gezinsinkomen, om een gunstig gevolg te verkrijgen. Drie tot vier jaar later, kent het belastbaar inkomen een meestal normale stijging waardoor het toegelaten inkomensplafond wordt overschreden en de uiteindelijke beslissing negatief uitvalt. Geef toe, dat deze procedure diepe ontgoochelingen teweegbrengt bij de jonge gezinnen (kandidaat-bouwers).

Hoe staat de geachte Minister hiertegenover?

Kan op basis van de datum van aanvraag en het daaraan verbonden referte jaar inzake inkomsten niet behouden blijven?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de omvang der middelen, door de Vlaamse Raad goedgekeurd, een sterke begrenzing meebrengt aan de beschikbare fondsen van de Nationale Landmaatschappij.

Deze situatie brengt uiteraard relatief lange wachttijden mee in hoofde van de kandidaat-leners. Daarom heeft de Vlaamse Executieve, op mijn voorstel, op 27 maart 1985 besloten tot een verhoging van de ontleeningsmogelijkheden van de Nationale Landmaatschappij, hetgeen normaliter moet resulteren in een inkorting van de wachttijden.

Op het ogenblik van het indienen van de leningsaanvraag worden de kandidaten er steeds van verwittigd dat er lange wachttijden zijn en dat hun aanvraag slechts geldig is tot 31 december van het jaar dat volgt op de indiening ervan.

De beperking van de geldigheidsduur van een leningsaanvraag, gekoppeld aan een herziening van het inkomen, is vooral nuttig om te vermijden dat personen of gezinnen, die werkelijk niet meer tot de mindervermogenden kunnen gerekend worden, de plaats zouden innemen van de echte minvermogenden.

Aldus komen de kredieten, die de Vlaamse Gemeenschap hiervoor ter beschikking kan stellen, terecht bij de mensen die aan een hogere rente niet kunnen terugbetalen. Anderzijds mag men van de personen met een grotere financiële draagkracht verwachten dat zij zich tot de privé sector wenden waar de dalende rentevoeten de terugbetaling van een lening niet meer onmogelijk maken.

**R. DE WULF
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZONDHEIDSBELEID**

**Vraag nr. 24
van 22 maart 1985
van de heer W. SEEUWS**

Onderwijs — Medisch schooltoezicht

Het blijkt dat de Administratie Gezondheidszorg van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, aan de inrichtende machten van onderwijs, andere dan het Rijk, verbod oplegt hun medisch schooltoezicht toe te vertrouwen aan de Rijks-PMS-centra.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen of deze informatie juist is, desgevallend op welke gronden de Administratie dit verbod uitvaardigt en of de Gemeenschapsminister dit standpunt van de Administratie deelt.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Krachtens artikel. 4, van de wet van 21 maart 1964 op het medisch schooltoezicht wordt het MST uitgeoefend door erkende equipes in erkende centra. Een dergelijk centrum kan worden op

gericht door de Staat, de provincies, de gemeenten en verenigingen van openbare besturen of door verenigingen zonder winst oogmerk.

Het is juridisch evident dat overheidsdiensten, zoals de Rijks-PMS-centra, door hun oprichting zelf van rechtswege als erkend door de overheid moeten worden beschouwd. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet blijkt bovendien dat het begrip Rijks-PMS-centrum „ tegelijkertijd de equipe dekt die er werkt en het centrum waar ze werkt . . . het woord centrum wordt inderdaad in die dubbele betekenis gebruikt”. (Minister Custers, Handelingen, Senaat, 17 maart 1964, p. 1111).

Er kan dus geen twijfel over bestaan dat de Rijks-PMS-centra en de equipes die er werken, erkend en bevoegd zijn om de wettelijke MST-opdrachten te vervullen.

2. De vraag, of andere inrichtende onderwijsmachten dan het Rijk hun medisch schooltoezicht mogen toevertrouwen aan een Rijks-PMS-centrum heeft inderdaad, zoals het geachte lid suggereert, aanleiding gegeven tot aarzelingen.

Artikel 4, § 1, vierde lid van de wet luidt : „ Voor de schoolinrichtingen van de Staat wordt het medisch schooltoezicht uitgeoefend in de psychomedisch-sociale centra van de Staat, door het personeel van deze centra”.

Sommige hebben gemeend uit deze bewoordingen te moeten afleiden dat de Rijks-PMS-centra het MST uitsluitend mochten uitoefenen in de Rijks-scholen.

Deze interpretatie strookt niet met de tekst van de wet, die weliswaar het Rijk de verplichting oplegt zelf, via zijn eigen PMS-centra, in te staan voor het medisch schooltoezicht, maar geenszins verbiedt dat de andere inrichtende onderwijsmachten hun MST toevertrouwen aan de Rijks-PMS-centra. Ook hier mag worden verwezen naar de parlementaire voorbereiding, volgens welke „ rien n'empêche que d'autres élèves que ceux de l'Etat soient également soumis à l'examen médical scolaire dans les centres P.M.S. de l'Etat”. (Handelingen, Senaat, 17 maart 1964, p. 1111).

Het is vanzelfsprekend wel zo dat, hoewel juridisch er zich niets tegen verzet dat andere onderwijsmachten dan het Rijk hun medisch schooltoezicht toevertrouwen aan de Rijks-PMS-centra, de minister van onderwijs als inrichtende macht van die centra, daarmee moet instemmen.

**J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS**

**Vraag nr. 98
(zitting 1983-1984)
van 15 februari 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN**

Voormalige zinkfabriek te Rotem — Water- en bodemverontreiniging

Graag vernam ik of nog recent wetenschappelijk onderzoek heeft plaatsgehad in verband met de water- en bodem verontreiniging rond de voormalige zinkfabriek te Rotem.

Zo ja, kunnen de resultaten medegedeeld worden?

Zo neen, acht de overheid dergelijk onderzoek niet volstrekt prioritair?

Aanvullend antwoord

In aansluiting met een vorig antwoord, deel ik het geachte lid mede dat de resultaten van de onderzoeken in verband met de verontreiniging rond de voormalige zinkfabriek te Rotem werden medegedeeld in antwoord op de parlementaire vraag nr. 114 van 29 januari 1985 van de heer F. Geyselings.

Vraag nr. 123 van 7 februari 1985 van de heer J. DE MOL

VWZ — Laattijdige betaling

De VWZ ontving een bedrag van 290 miljoen frank deels in augustus, deels in september van 1984. Dit bedrag moest overgemaakt worden aan de Intercommunale DDS. De VWZ betaalde dit bedrag van 290 miljoen frank erg laattijdig. Als gevolg van dit laattijdig overmaken — het gebeurde pas op 24 november 1984 — zouden de aangesloten gemeenten ongeveer 5.000.000 fr. intresten meer dienen te betalen op de opgenomen verdisconteringen.

De Intercommunale DDS heeft een nieuwe vervaldatum gevraagd waardoor extra-intresten konden voorkomen worden. Het Gemeentekrediet wou hierop pas ingaan indien VWZ een nieuwe betalingsopdracht geeft met een nieuwe vervaldatum.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Waarom heeft de VWZ deze 290 miljoen slechts laattijdig betaald?
2. Hoe heeft de VWZ de reeds in augustus en september ontvangen gelden belegd? Wat was de opbrengst van deze belegging?
3. Hoe zullen de intresten — als gevolg van de nalatigheid van VWZ — aan de gemeenten terugbetaald worden?
4. Is de VWZ akkoord om een nieuwe betalingsopdracht te geven met een nieuwe vervaldatum?
5. Hoe zullen in de toekomst gelijkaardige toestanden voorkomen worden?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen, heb ik de eer het geachte lid navolgende gegevens mee te delen.

In verband met werken, waarvoor de Intercommunale DDS optrad als bouwheer, werden door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij (VWZ) volgende bedragen aan subsidie ontvangen :

- collector 3, Baasrode: 121.737.000 fr. op 30 augustus 1984;
- RWZI Dendermonde : 290.643.000 fr. op 9 augustus 1984.

Het betreft hier door de VWZ aangevraagde voorschotten op subsidies ingevolge het Besluit dat de Vlaamse Executieve op 28 juli 1983 trof op mijn voorstel.

De VWZ werd respectievelijk op 1 maart 1984 en 1 mei 1984 opdrachtgever voor bedoelde werken.

1. De VWZ verzocht de Intercommunale DDS een schuldvordering in te dienen tot terugbetaling van aan de aannemer en het studiebureau reeds betaalde sommen. Deze schuldvordering werd ontvangen eind september 1984. Ingevolge technisch-administratieve verwickelingen tussen de betrokken instanties, VWZ en DDS, werden de kwestieuze bedragen slechts op 13 november 1984 uitbetaald.
2. De betalingen van subsidies aan de VWZ gebeuren op een algemene rekening „Toelagen en Leningsgelden”. Deze rekening wordt o.m. aangewend voor betalingen aan aannemers en ontwerpers.
De fondsen mogen voor geen andere doeleinden worden gebruikt dan voor dekking van de uitgaven waarvoor ze initieel waren bestemd.
Dergelijke fondsen mogen derhalve niet worden belegd in afwachting van hun definitieve aanwending.
3. Door de VWZ werd ter zake geen nalatigheid begaan. Hoogstens kan worden gesproken over laattijdige betaling, mede wegens de complexiteit van de formaliteiten zoals geciteerd onder 1.
4. Het antwoord is bevestigend. De betalingsopdracht met nieuwe vervaldatum werd trouwens door de VWZ reeds gegeven op 17 december 1984.
5. Voortaan zal in analoge gevallen onmiddellijk na de ontvangst der subsidies een valutadatum vastgesteld worden voor terugbetalingen.

Vraag nr. 126 van 13 februari 1985 van de heer F. GEYSELINGS

Wolzakkenbeek te Putte (Mechelen) — Bescherming kwaliteit van het water

De Wolzakkenbeek te Putte (Mechelen) wordt ernstig vervuild. Het water heeft een afschrikkende kleur en is zeer troebel. De belangrijkste vervuiler zou een pelsenfabriek zijn te Beerzel.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Wat wijst een controle op deze waterloop uit wat betreft:
 - a. de kwaliteit van het water;
 - b. de aanwezige lozingspunten;

c. de wettelijkheid van deze lozingspunten?

2. Welke maatregelen zijn of worden getroffen om de kwaliteit van het water van deze beek te verbeteren?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Na onderzoek door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij werd vastgesteld dat het hier gaat om de pelsenfabriek N.V. Fauna te Beerzel, deelgemeente van Putte.

Deze pelsenfabriek loost echter in de Valkelarebeek en niet in de Wolzakkenbeek. In haar hoedanigheid als zijbeek van de Wolzakkenbeek is zij nochtans effectief verantwoordelijk voor een aanzienlijk vervuilingspakket in deze beek.

Een aantal saneringsmaatregelen werden in het bedrijf reeds doorgevoerd, zoals het installeren van een bufferbekken en een boogzeef.

Voorts is de ingebruikname van een neutralisatie- en decantatiebekken nog voor dit jaar voorzien. Tevens zal in de toekomst het bedrijf het afvalwater na voorzuivering en ook het regenwater maximaal recupereren.

Een controle-inrichting wordt eveneens geïnstalleerd.

De VWZ zal dan ook eerlang een lozingsvergunning uitreiken.

1. a.b.c. Meer bepaald wat betreft de kwaliteit van de Wolzakkenbeek, blijkt uit de AWP-studie niveau 3 dat deze zijbeek van de Rehagerbeek rechtstreeks een vuilvracht van 248 huishoudelijke inwonerequivalent opvangt via één lozingspunt.

Stroomafwaarts ontvangt ze via twee zijbeken, met name de Valkelarebeek (waterloop 2.02512) en waterloop 7 nog een aanzienlijk vuilvracht: respectievelijk 3055 industrieel en 370 huishoudelijk inwonerequivalent (Beerzel) en 588 I.E. van Grasheide (Putte).

Verder zijn geen nadere gegevens bekend omtrent de biotische index van deze beek. Gelet op het feit dat de biotische index van de Valkelarebeek 2 bedraagt, mag nochtans worden aangenomen dat de waterkwaliteit van de Wolzakkenbeek eveneens rond deze richtwaarde dient gesitueerd. Deze index betekent zeer zwaar verontreinigd.

2. Wanneer de NV Fauna zich inderdaad houdt aan de hoger genoemde saneringsmaatregelen — waarop de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij overigens nauwgezet zal toezien — lijkt een gevoelige kwaliteitsverbetering zowel van de Valkelarebeek als de Wolzakkenbeek binnen korte termijn haalbaar.

Bovendien wordt in het kader van de AWP-studie niveau 3 onderzocht of in een latere fase het afvalwater van Grasheide (588 I.E.) kan behandeld worden in een kleinschalig, alternatief rioolwaterzuiveringsstation.

Vraag nr. 127

van 14 februari 1985

van de heer D. VERVAET

Bodemverontreiniging door zware metalen op fabrieksterrein „La Floridienne” te Terdonk (Gent) — Aansprakelijkheid en schadevergoeding

Op het fabrieksterrein van „La Floridienne” aan de Bosgeuzenhoek in Terdonk (Gent) werden zware metalen aangetroffen.

Tot 1961 was het chemisch bedrijf „La Floridienne” werkzaam op deze terreinen. Eind 1974 werden ze aangekocht door de intercommunale Veneco, die in midden 1975 doorverkocht aan de stad Gent. De stad Gent wil daar in de toekomst een havendok graven.

De fabrieksvilla bleef tot einde 1983 bewoond door de oud-directeur. Daarna werd ze doorverhuurd aan een jong gezin dat er kwam wonen om te boeren. Na vooraf genomen inlichtingen vernam het gezin van de Gezondheidsdienst dat de landbouwfaculteit een onderzoek had ingericht en dat er op die terreinen niets verdacht was gevonden. Later bleek echter dat de man die de boringen moest doen, betaald was om zijn boringen in het bos te doen en niet op het terrein zelf. Op zeven maanden tijd verloor het gezin 19 dieren en toen ze een dode eend lieten ontleden, luidde het rapport: loodvergiftiging. Ze zegden de huur op en verhuisden.

Kan de geachte Minister mij een antwoord geven op de volgende vragen?

1. Wie stortte deze giftige stoffen op de terreinen in Terdonk?
2. Waarom heeft de stad Gent in 1975, toen zij de terreinen aankocht, geen onderzoek ingesteld naar de aard van de braakliggende grond?
3. Wie betaalde de ambtenaar van de landbouwfaculteit om enkel boringen te verrichten in het bos en niet op de terreinen van de fabriek?
4. Kan het jonge gezin, dat zeven maanden op deze terreinen gewoond heeft, schadevergoeding krijgen voor de grote verliezen die het geleden heeft als gevolg van het positief besluit van het onjuiste onderzoek van de landbouwfaculteit?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Door het parket, in opdracht van de Procureur des Konings, en door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest, OVAM, werd reeds een onderzoek gestart in verband met het fabrieksterrein „La Floridienne” te Terdonk (Gent). Tot op heden zijn de resultaten van dit onderzoek nog niet bekend.

Op de specifieke vragen kan ik het volgende antwoorden.

1. De afvalstoffen zijn waarschijnlijk afkomstig van de activiteit van de vroegere fabriek „La Floridienne”.

het betreft grondstoffen en afvalstoffen, namelijk pyrieterts en pyrietasse.

2. Het toezicht over de lokale besturen behoort niet tot mijn bevoegdheid.
3. Het voorwerp van deze vraag ressorteert evenmin onder mijn bevoegdheid.
Bovendien is het mij niet bekend dat vroeger boringen of onderzoeken werden verricht.
4. De stand van het huidig onderzoek laat niet toe deze vraag te beantwoorden.

Vraag nr. 129
van 18 februari 1985
van de heer D. VERVAET

Rijksacademies — Artistieke en culturele opleiding

De Rijksacademies bieden de burger de mogelijkheid zijn haar artistieke en culturele kwaliteiten te ontwikkelen.

De muzikale opvoeding is één van deze disciplines. Naar mijn weten blijft de muzikale opleiding beperkt tot het klassiek en licht-klassieke genre; jazz komt er niet aan bod.

Kan de geachte Minister antwoord geven op mijn vragen.

1. Is het inderdaad zo dat andere, dan bovengenoemde, genres in de muzikale opleiding niet aan bod komen, zoals jazz bijvoorbeeld?
2. Zo neen, welke muzikale genres komen dan wel tot ontplooiing?
3. Zo ja, waarom, en wordt dit in de toekomst verholpen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid antwoord te geven op de door hem gestelde vragen.

1. Het is inderdaad zo dat de muzikale opleiding aan de Rijksmuziekacademiën beperkt is tot het klassieke en licht-klassieke genre.

De Rijksmuziekacademiën zijn immers gebonden aan hetzelfde leerprogramma als de officiële muziekacademiën en muziekscholen.

2. De moeilijkheidsgraad voor moderne muziek ligt hoger dan voor klassieke muziek.

De basisopleiding moet derhalve klassiek gericht zijn. Van daar uit kan men overschakelen naar andere genres.

De leerlingen ingeschreven aan de Rijksmuziekacademiën weten dit. Ze hebben dan ook bewust voor klassieke basisopleiding gekozen.

3. Momenteel is aan de Koninklijke Conservatoria geen opleiding voor lichte muziek of Jazz voorzien.

Er zijn dan ook geen leerkrachten beschikbaar om deze genres te geven in het secundair muziekonderwijs.

Het opnemen van alle vormen van muziek kan besproken worden in het kader van de hervormingen van het hoger- en secundair kunstonderwijs.

Vraag nr. 135
van 22 februari 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Gewezen stortplaats van de IVVVA — Regio 3 te Maasmechelen — Onderzoek kwaliteit grondwater

In de maand december van 1984 werden door het LISEC analyses gemaakt van het percolerend water van de groeve Libens, vroeger gebruikt als regionale stortplaats.

Graag vernam ik:

1. of de NMDW, die in Eisden grondwater voor de drinkwatervoorziening exploiteert, in kennis werd gesteld van deze gegevens;
2. welke gevolgtrekkingen uit voormeld onderzoek dienen te worden gemaakt.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

De Lisec-analyseresultaten van het percolerend water van de groeve Libens zijn mij noch de OVAM bekend.

De analyses werden blijkbaar uitgevoerd in opdracht van de intercommunale IVVVA die dus eigenaar is van de resultaten. Het behoort niet tot mijn bevoegdheid na te gaan wat de intercommunale als autonoom bestuur met genoemde analyseresultaten voor heeft.

Vraag nr. 151
van 4 maart 1985
van de heer A. DIEGENANT

Krokusvakantie — Aanpassing of uitstelling van de beslissing

De beslissing de scholen volgend schooljaar vrij hun „snipper-verlofdagen” te laten kiezen kan voor gevolg hebben dat de „krokusvakantie” wordt afgeschaft of ingekort.

Dit brengt heel wat onrust teweeg bij organisatoren van vakantie-reizen (BGJG, Sporta, VTV, e.a.) evenals bij autobusuitbaters (de vervoerders).

Voor de bedoelde periode in 1986 zijn de meeste reservatie en vastleggingen immers reeds gebeurd. Contracten liggen vast.

Daarenboven in de krokusvakantie een in het schooljaar ideaal geschikte, korte vakantie.

Mag ik u daarom vragen of het mogelijk is :

1. uw beslissing aan te passen;
2. ze uit te stellen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

De vakantieregeling voor het komende schooljaar is de vrucht van een uitgebreid overleg met alle betrokken instanties, met name de vertegenwoordigers van de administraties van onderwijs, van de inrichtende machten, de ouders en het personeel, en van het Commissariaat-Generaal voor Toerisme.

Eenzijds diende erover gewaakt dat er 182 schooldagen bleven en anderzijds dienden de Kerst-, Paas- en grote vakantie ongeschonden bewaard. Gelet op de lange duur van het eerste trimester, gaf het overleg er de voorkeur aan met Allerheiligen een volle week verlof verplicht in te voeren zodat uiteindelijk nog de keuze bleef tussen een ganse week verplicht krokusverlof en 2 vrij te kiezen halve dagen, of een beperkt verplicht krokusverlof en 6 vrij te kiezen halve dagen.

Bij het overleg van 7 februari ll. ging quasi eenparig de voorkeur naar de laatste optie. Dat deze keuze in een aantal gevallen nadelig zou kunnen zijn voor bepaalde vormen van toerisme, is uiteraard ook ter sprake gekomen. Daartegenover staat de mogelijkheid van verlengde weekends, welke ook toeristische voordelen biedt en de mogelijkheid de scholen in de gelegenheid te stellen rekening te houden met de plaatselijke omstandigheden.

De schooloverheid kan steeds in samenspraak met vooral ouders en personeel beslissen of zij al dan niet de krokusvakantie uitbreidt tot een volledige week. Om een goede vakantieplanning voor de ouders mogelijk te maken, dienen de scholen hun keuze voor het volgend schooljaar nog dit schooljaar vast te stellen en bekend te maken aan de ouders.

Rekening houdend met al deze elementen meen ik dat het niet gunstig is de genomen beslissing te herzien of uit te stellen.

Tevens meen ik dat het wenselijk is in de eerstkomende periode een vakantieregeling voor meerdere jaren uit te werken. Het ligt in mijn bedoeling in de nabije toekomst dergelijke regeling in ruime consultatie uit te werken.

Vraag nr. 156
van 12 maart 1985
van de heer J. DE MOL

Slibopspuitingen in moerasgebied „De Ham” — Bescherming landschap

In Zevergem ligt het uniek moerasgebied „De Ham”. Het werd in 1981 samen met de omliggende „Scheldemeersen” als landschap beschermd. De eigenaars zijn, niettegenstaande de bescherming, van plan visvijvers uit te baten in het gebied en uitgebreide reliëfwijzigingen uit te voeren. De eigenaars begonnen met de werken eind 1982, maar deze werden na een proces-verbaal stilgelegd. In maart 1984 keurde OVAM tegen alle verwachtingen in een eerste vergunning toe voor het opspuiten van slib. Als de plannen van de eigenaars verder doorgevoerd worden, gaat een waar-

devol natuurgebied verloren, juist nu iedereen denkt dat de bescherming als landschap een vergaande verstoring kan verhinderen.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Op welke gronden kende OVAM een vergunning toe voor het opspuiten van slib?
2. Het toekennen van deze vergunning opent de weg voor een bouwvergunning voor het doorvoeren van zwaardere reliëfwijzigingen en voor een machtiging tot het uitvoeren van werken in een beschermd landschap. Waartoe dient de bescherming als landschap als hiermee geen rekening gehouden wordt bij het toekennen van een vergunning voor het opspuiten van slib?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Vooreerst dient erop te worden gewezen dat niet OVAM, maar wel de Bestendige Deputatie van de provincie of de Minister bij Ministerieel Besluit (in geval van beroepsaantekening) vergunningen verleent of weigert. De vergunning voor de gebroeders Lejeune voor het uitbaggeren van de bestaande visvijvers „Ham” en van de versterkingswerken aan dijken werd in eerste instantie geweigerd door de Bestendige Deputatie van de Provincie Oost-Vlaanderen op 29 december 1983. Op 27 januari 1984 werd beroep ingesteld door OVAM tegen deze weigeringsbeslissing, waarna de vergunning werd verleend bij Ministerieel Besluit op 26 maart 1984. Een kopie van dit Ministerieel Besluit wordt het geachte lid rechtstreeks toegestuurd.
2. Uit dit Ministerieel Besluit moge blijken dat er wel degelijk rekening gehouden wordt met de bescherming als landschap. Het uitbaggeren van de vijvers en het versterken van de dijken ervan maken deel uit van herstelwerken die precies tot doel hebben de grote esthetische en wetenschappelijke waarde van het natuurgebied te behouden. De werken dienden ten laatste op 25 maart 1985 beëindigd te zijn.

Vraag nr. 165
van 14 maart 1985
van de heer E. DESUTTER

Luchtverontreiniging — Maatregelen

Half januari 1985 was de luchtverontreiniging over geheel Europa verontrustend hoog.

In het Ruhr-gebied werd onmiddellijk een noodplan ingevoerd. Dit noodplan voorzag in diverse alarmfasen.

Het blijkt dat in grote delen van België en Nederland een even grote luchtvervuiling werd gemeten doch dat onze landen en streken niet beschikken over een coherent noodplan.

In het verleden is reeds herhaaldelijk gebleken dat in ons land rampenplannen bestaan op papier zonder

enige coördinatie noch hoofdverantwoordelijk ke ter plaatse.

Zoals ik reeds bij de Mont-Louis ramp stelde, volstaat het niet een reeks adressen en telefoons op papier te hebben om van een rampenplan te spreken. Het voornaamste is dat elke partij concreet weet wat hij onmiddellijk moet doen en daarenboven over de nodige middelen beschikt tot actie.

Graag vernam ik welk rampenplan er inzake luchtverontreiniging in ons land bestaat en welke ter zake de rol is van de nationale Minister, de Gewestminister, de gouverneur, de burgemeester of andere instanties.

Welke maatregelen werden en worden er genomen om het SMOG-probleem tegen te gaan en op te lossen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op vraag nr. 104, dd. 25 januari 1985 van de heer J. Bosmans.

**Vraag nr. 171
van 19 maart 1985
van de heer J. CAUDRON**

Lozing van bepaalde gevaarlijke stoffen — Bepalingen van Richtlijn 80/68/EEG

Voor zover ons bekend komt België de verplichtingen niet na die ons land heeft op grond van de Richtlijn 80/68/EEG betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging, veroorzaakt door de lozing van bepaalde gevaarlijke stoffen.

Mag ik van de Minister van Leefmilieu vernemen.

1. Of hij deze mening deelt?
2. Zo ja, wat hij gaat ondernemen om deze verplichtingen te doen naleven?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid mededelen, dat de Vlaamse Executieve op 27 maart 1985 drie uitvoeringsbesluiten op het decreet van 24 januari 1985 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer, heeft goedgekeurd.

Deze drie uitvoeringsbesluiten nemen o.a. de bepalingen van de richtlijn 80/68/EEG van 17 december 1976 in het interne recht op.

Wat het Vlaamse Gewest betreft, komt België de verplichtingen opgelegd door de richtlijn 80/68/EEG na.

**Vraag nr. 173
van 26 maart 1985
van de heer J. GABRIELS**

Bi-cultureel onderwijs — Structurering en toekomstperspectieven

Door de Minister van Onderwijs worden een aantal experimenten opgezet of goedgekeurd, die het bi-cul-

tureel onderwijs moeten bevorderen in die scholen, waar meer dan de helft van de leerlingen uit vreemdelingen bestaat.

Behalve in de provincie Limburg blinkt de nationale overheid uit door een totale afwezigheid van planning en inzicht in dit probleem van integratie van kinderen in het onderwijs.

Het pedagogische niveau van de klas wordt zwaar aangetast door het gebrek van bijvoorbeeld de Franse- of de Nederlandse taal.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

- a. Welke globale visie ligt ten grondslag van het zogenaamde bi-cultureel onderwijs?
- b. Welke experimenten werden tot op heden opgezet?
- c. Hoe valt het te verklaren dat men nog steeds met experimenten moet werken op dit vlak, terwijl ter zake ondermeer in Limburg en in het buitenland zeer veel ervaring bestaat?
- d. Wordt dit experimentele karakter niet omgezet in een vast onderdeel van het onderwijs?
Op welke termijn denkt men dit te realiseren?
- e. Is er binnen de administratie van het Ministerie van Onderwijs geen sprake van een vaste staf, die dit systematisch kan uitbouwen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat deze aangelegenheid behoort tot de bevoegdheid van de heer D. Coens, Minister van Onderwijs.

**Vraag nr. 174
van 26 maart 1985
van de heer J. GABRIELS**

Onderwijsprojecten voor laaggeschoolden — Subsidiëring via ESF en stand van zaken

Via het Europees Sociaal Fonds is het mogelijk om bij het opzetten van projecten voor laaggeschoolde jongeren subsidies te krijgen.

Inmiddels heeft de Minister in drie regio's dergelijke projecten gestart en wil hij nu uitbreiden naar alle regio's waar een STC actief is.

Het is evenwel mogelijk dat ook privé-organisaties hiervan gebruik kunnen maken, als zij kunnen bewijzen dat zij de overige kosten kunnen betalen.

Ik kan mij ook voorstellen dat gemeenten dit zelf in handen nemen.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

- a. Zijn er evaluatieverslagen van de drie experimentele cursussen, die werden opgezet voor laaggeschoolde jongeren? Bestaat er ook inzicht in de kostprijs van deze projecten? Mag ik van de Minister de nodige informatie?

- b. Welke criteria worden aangelegd door de STC's om aan te geven waar dergelijke cursussen opgezet worden? Hoeveel gemeenten hebben hun kandidatuur gesteld voor deze projecten? Welke gemeenten zullen weerhouden worden op basis van welke criteria?
- c. Mag ik van de Minister een overzicht van de projecten, die tot op heden met subsidies uit het ESF werden opgezet? Waar zijn deze projecten gelegen? Welke activiteiten worden er uitgevoerd?
- d. Kan een gemeente, indien ze de nodige kredieten heeft voorzien in haar begroting, gebruik maken van ESF-fondsen om dit soort projecten op te zetten in eigen gemeente? Welke stappen moet de gemeente dan ondernemen?
- Kan een VZW dergelijke activiteiten opzetten?

Antwoord

1. De drie proefprojecten voor de opleiding van laaggeschoolde jongeren in het kader van de niet-arbeidsmarktgerichte beroepsopleiding werden geëvalueerd door het Hoger Instituut voor de Arbeid — Katholieke Universiteit Leuven. Dit evaluatierapport is ter beschikking.

De begroting van deze drie projecten bedroeg 4.428.477 fr. De kostprijs voor deze projecten is evenwel niet representatief voor deze van de thans lopende projecten. Thans wordt gewerkt op basis van BTK-personeel terwijl in de experimenten gewerkt werd met RVA-instructeurs wiens weddekosten integraal in de kostprijs zijn opgenomen.

2. Aan de subregionale tewerkstellingscomités werd gevraagd om in geval van een positief advies i.v.m. organiseren van deze projecten een concreet voorstel over te maken aan het Hoofdbestuur van de RVA om het ter goedkeuring voor te leggen aan het beheerscomité van de RVA. Er werden geen richtlijnen aan de STC's gegeven inzake de lokalisatie van de projecten.

De STC's hebben autonoom hun keuze gemaakt inzake lokalisatie zonder een specifieke verantwoording te vermelden. Het beheerscomité van de RVA heeft de concrete voorstellen van de STC's goedgekeurd.

3. — In 1984 werden drie proefprojecten georganiseerd nl. te Sint-Niklaas, Leuven, Oevel. Een aanvraag voor subsidie werd aangevraagd bij het ESF. Er werd een tegemoetkoming van 50% bekomen.

In 1985 werden vijftien projecten opgezet waarvoor eveneens een subsidieaanvraag werd ingediend bij het ESF. Deze subsidieaanvraag werd geweigerd, omdat alleen prioriteit werd verleend aan opleidingsprojecten voor jongeren in het kader van de nieuwe technologieën.

- Aangaande de inhoud van de projecten kan ik U het volgende medelen.

De doelstellingen zijn het verhogen van het kennis-, vaardigheids- en motivatieniveau van laaggeschoolde jongeren met als oriëntatie :

- het bekomen van een grotere zelfredzaamheid en sociale weerbaarheid;
- het verzekeren van schakelmogelijkheden naar diverse beroepsopleidingen (RVA-Beroepsopleiding / Middenstandsopleiding/ Onderwijs voor Sociale Promotie) of een arbeidsplaats.

Het programma heeft drie grote delen

1. Beroepsgerichte activiteiten met daarin
 - sensibilisatie voor technische problemen;
 - concreet laten ervaren van beroepsinhouden en -omstandigheden;
 - verwerven van basiskennis en -vaardigheden in verschillende beroepen;
 - beroepsoriëntatie.
2. Algemene vorming die hoofdzakelijk bestaat uit
 - bijwerken van de taal- en rekenvaardigheid.
3. Maatschappelijke vorming die
 - rekening houdend met de behoeften en de ervaring van de deelnemer een aantal thema's behandelt met als doel meer inzicht te verwerven in hun rol als werknemer en burger en het verhogen van hun sociale weerbaarheid.
4. Aangaande de reglementering van het ESF ben ik zo vrij u te verwijzen naar mijn Collega, de heer Hansenne, Minister van Tewerkstelling en Arbeid, die belast is met de coördinatie van de ESF-aanvragen.

Vraag nr. 175 van 26 maart 1985 van de heer J. BOSMANS

Recuperatietechnieken inzake rubberrecyclage — Stand van zaken

Blijkens inlichtingen zouden transportbedrijven de laatste tijd meer en meer worden geconfronteerd met probleemafval onder de vorm van versleten, niet meer bruikbare autobanden.

Voorheen immers werden deze banden versneden en gesmolten tot herbruikbaar smeltrubber.

Nu echter zou deze recuperatietechniek niet meer toepasbaar zijn door de aanwezigheid van staaldraad in de nieuwe type banden.

Desbetreffend mocht ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen.

1. Welke hoeveelheden (uitgedrukt in aantal) banden er jaarlijks geproduceerd worden?
2. Onder welke wettelijke bepalingen van het decreet op het beheer van de afvalstoffen en haar uitvoeringsbesluiten dit type afval ressorteert?
3. Of er een meldingsplicht voorzien is voor deze afval?

4. Welke recuperatie- en verwerkingstechnieken er technisch mogelijk zijn en in Vlaanderen effectief toegepast worden?
5. Welke hoeveelheden er verwerkt worden en op welke wijze men als particulier bedrijf hierop kan beroep doen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

De gestelde problematiek wordt uitvoerig behandeld in het ontwerpafvalstoffenplan dat vanaf 15 april 1985 ter inzage ligt bij de gemeenten, GOM's en de OVAM.

Een kopie van het deel dat betrekking heeft op de rubberbandenverwijdering, wordt het geachte lid rechtstreeks toegezonden.

Vraag nr. 176 van 26 maart 1985 van de heer J. BOSMANS

Bijenkasten in woonzones — Meldingsplicht

Bijenkasten en hun standplaats zijn, voor zover ze in een woonzone of in de nabijheid ervan gelegen zijn, onderworpen aan een exploitatievergunning afgegeven in het kader van de wetgeving op het Algemeen Reglement op de Arbeidsbescherming.

Nochtans doen imkers en imkersverenigingen grote inspanningen om overlast en hinder weg te werken.

Enerzijds, zijn daar de gevoerde, informatief puike voorlichtingscampagnes, anderzijds de plaatsing van levende afsluitingen voor bijenstanden, die de bijen verplichten om een hoge vluchtbaan te nemen. Bovendien moet er op gewezen worden dat de nog steeds geldende wetgeving opgesteld werd in een tijdsperiode waarbij het inheemse, agressiever ras in bijenstanden overheerste.

Hier is echter verandering in gekomen door de kruising met het zgn. Italiaanse bijenras, maar vooral de laatste jaren door de kruising met het zgn. Carnicaras dat bekend staat om zijn hoge produktiviteit, handelbaarheid en zachtaardigheid.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij om deze redenen mededelen?

1. Welke precieze wettelijke bepalingen er van kracht zijn?
2. Waarom een eenvoudige melding aan het bestuur niet volstaat in het licht van de actualisering van de ARAB voor het Vlaamse Gewest?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. In de lijst van de vergunningplichtige inrichtingen van titel 1 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming is als tweede klasse inrichting opgenomen :

„Bijenkorven, in de woongebieden vastgelegd door de gewestplannen of ontwerp-gewestplannen goedgekeurd in toepassing van de wet houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en van de Stedebouw en zoals omschreven door artikel 5, l.0., van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen.”

2. In het ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning, wordt naast een vergunningplicht ook een meldingsplicht voorzien. Bij de herziening van de lijst van de inrichtingen, waarvoor ofwel een vergunningplicht ofwel een meldingsplicht zal gelden, zal nagegaan worden in hoeverre de thans geldende lijst van vergunningplichtige inrichtingen kan aangepast worden. Ter zake zal met alle nuttige voorstellen rekening gehouden worden.

Vraag nr. 177 van 27 maart 1985 van de heer T. KELCHTERMANS

Collector Albertkanaal — Stand van de werkzaamheden

Gaarne vernam ik van de Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. Welke is de laatste stand van zaken in dit dossier?
2. Zal er nog geloosd worden in de Laak en in de Winterbeek? Zo ja, welke substanties en in welke hoeveelheden? Welk is het schadelijk effect hiervan voor het leefmilieu?
3. Was het aanleggen van een eenvoudige gravitaire afvoerpijp voor helder water geen meer verantwoorde investering geweest? Zo neen, om welke redenen?
4. Wat zal er gebeuren met de diverse druktorens en andere niet te gebruiken installaties?
5. Welk effect zullen de eventuele lozingen hebben op het Scheldewater?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. Op dit ogenblik wordt de hand gelegd aan de laatste werken en leveringen die moeten toelaten te starten met de lozing van de afvalwaters afkomstig van de scheikundige bedrijven te Tessenderlo.
2. Vermits alleen de CaCl_2 afvalwaterstroom naar de collector zal gebracht worden zullen de andere afvalwaters inderdaad nog verder geloosd worden in de Laak en in de Winterbeek. De lozing van dit afvalwater moet voldoen aan de voorwaarden van de lozingsvergunning die door de VWZ zal vastgesteld worden.
3. Van bij de aanvang werd de collector langsheen het Albertkanaal opgevat als afvoerpijp voor de industriële afvalwaters van bedrijven die langs-

heen het tracé van het Albertkanaal zouden worden opgericht. De vraag een afvoerpijp aan te leggen voor helder water kwam nooit ter sprake en is m.i. niet ter zake.

4. Voor het ogenblik worden alle inspanningen gericht op de spoedige ingebruikname van de collector tussen Tessenderlo en Antwerpen. Wat er met het niet gebruikte gedeelte stroomopwaarts zal gebeuren werd nog niet onderzocht.
5. Bij lozing van zout afvalwater (CaCl) is het effect van een lozing in de Schelde in ieder geval minder schadelijk dan bij een lozing in de Laak en in de Winterbeek.

Vraag nr. 181
van 1 april 1985
van de heer E. BEYSEN

Ronde-tafelconferentie inzake Vlaams muziekonderwijs — Functie en samenstelling werkgroep

Recentelijk installeerde de Minister een ronde-tafelconferentie over de toekomst van het muziekonderwijs in Vlaanderen.

Welke is de juiste opdracht van deze ronde-tafelconferentie?

Welke is de samenstelling van de werkgroep?

Antwoord

De bedoeling van de ronde-tafelconferentie over de toekomst van het muziekonderwijs in Vlaanderen, die gestart is op maandag 11., 25.3.1985, is tweërlei: enerzijds zal zij een inventaris opstellen omtrent de problemen die zich stellen in het muziekonderwijs en omtrent de problemen van de muzikale opvoeding in het algemeen onderwijs; anderzijds moet de conferentie duidelijke voorstellen formuleren omtrent de verdere uitbouw en de toekomst van het muziekonderwijs en van de muzikale opvoeding in Vlaanderen.

Alle belangrijke opties omtrent beperkt en volledig leerplan, omtrent professionele opleiding en amateuristische opleiding, e.a. moeten aan bod komen.

De conferentie zal haar eindrapport indienen tegen het einde van de maand september a.s. Zij wordt geleid door Dr. J. Flerackers, ere-kabinetschef van de minister van Nederlandse Cultuur en Voorzitter van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. De heer J. Helincks, leidend ambtenaar van de dienst kunst- en muziekonderwijs, is algemeen rapporteur.

De conferentie is samengesteld uit vertegenwoordigers van de scholen, de ouders en de studenten, uit vertegenwoordigers van zowel de professionele als de amateuristische muziekwereld, uit de afgevaardigden van de drie representatieve syndicale organisaties en van de vertegenwoordigende organisaties van inrichtende machten, tenslotte uit vertegenwoordigers van de nationale en gemeenschapsadministraties van onderwijs.

Vraag nr. 183
van 2 april 1985
van mevrouw O. LEFEBER

MER-onderzoek Havenweg te Antwerpen — Stand van zaken

Sedert 1978 werden aan verschillende ministers, zowel van de nationale Regering als van de Vlaamse Executieve vragen gericht om een MER-onderzoek voor de aanleg van de Havenweg te Antwerpen (Barendrecht-Zandvliet) en Stabroek.

Ook werden aan u desbetreffend in 1982 en 1983 vragen gesteld.

Tot op heden is het echter gebleven bij vage beloften en bij omvangrijke en jarenlange briefwisseling.

Het is u zeker niet onbekend dat een afvalbedrijf voor het verwerken van niet radio-actieve, maar toch giftige en gevaarlijke afvalstoffen, zal worden gebouwd op de stortplaats Hooge Maey. De aanvang hiervan zal waarschijnlijk starten op het einde van dit jaar. Een milieu-effect-rapport hieromtrent zou opgesteld worden.

U weet dat voor een degelijk MER-onderzoek de procedure voor een groot project, wat dit toch wel is, ligt tussen 8 à 16 maanden. Ik hoop dat deze aanvraag niet dezelfde jarenlange lijdensweg zal kennen dan deze van de Havenweg.

Een MER-onderzoek is noodzakelijk in deze streek.

Daar waar de milieu-effect-rapportering in de commissie Leefmilieu wordt besproken, behoort dit tot uw bevoegdheid en zou ik, aan de Minister willen vragen mij op het volgende te willen antwoorden.

1. Waarom werd er voor de Havenweg geen MER-studie gemaakt?
2. Kan dit nog gebeuren of zijn de beslissingen zo, dat dit thans uitgesloten is?
3. Wordt er wel degelijk een „MER-onderzoek” gedaan voor de inplanting van de afvalverwerkingsfabriek op de „Hooge Maey”?
4. Zal dit onderzoek duidelijk bekend gemaakt worden alvorens aan de bouwwerken kan begonnen worden?

Antwoord

In antwoord op haar vragen, heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. en 2. Gezien het opstellen van een milieu-effect-rapport wettelijk nog niet verplicht is, behoort het al of niet opmaken van een dergelijke studie voor de Havenweg te Antwerpen tot de bevoegdheid van de opdrachtgever van deze werken. Voor haar desbetreffende vragen dient het geachte lid zich dan ook te richten tot de Minister van Openbare Werken.
3. Door de NV Indaver wordt momenteel een milieu-effect-rapport opgesteld inzake een verwerkingsbedrijf voor industriële afvalstoffen. Dit rapport zal deel uitmaken van de documenten die

ter staving van de vergunningsaanvraag aan de bevoegde instanties zullen voorgelegd worden.

4. In het kader van de vergunningsprocedure zal de mogelijkheid bestaan voor de bevolking inzage te krijgen in die documenten.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 17
van 28 november 1984
van de heer H. SUYKERBUYK

Huurovereenkomsten afgesloten door Gemeenschappen en Gewesten — Samenwerking met Regie der Gebouwen

In 1979 werd beslist dat de Regie der Gebouwen een nationale dienst blijft, waarop Gewesten en Gemeenschappen beroep kunnen doen, onder meer voor het afsluiten van huurovereenkomsten betreffende gebouwen of eigendommen in het algemeen.

Anderzijds zijn Gewesten en Gemeenschappen, volgens de wet van 8.8.1980 gemachtigd om zelf huurovereenkomsten af te sluiten.

Mag ik vernemen of de Executieve deze taken zelfstandig afhandelt, dan wel de Nationale Regie der Gebouwen nog opdrachten heeft.

Is er een regel, volgens dewelke men huurovereenkomsten nu eens zelfstandig, dan via de Regie der Gebouwen afsluit.

Indien de Regie der Gebouwen nog opdrachten worden gegeven, worden dan door deze dienst onkosten aangerekend en zo ja, hoeveel?

Antwoord

In antwoord op zijn voormelde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het inderdaad juist is dat het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, ingevolge de wet van 8.8.1980, zelf zijn onroerende goederen mag beheren.

Het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap maakt voornamelijk gebruik van de tussenkomst van de Regie der Gebouwen wier bevoegdheid zich echter beperkt tot een technische medewerking (opstellen van de huurovereenkomst, opmaken van plaatsbeschrijvingen en processen-verbaal van uitgang). De beslissing over het al dan niet huren van een onroerend goed behoort tot de Executieve.

De huurgelden worden dan, via de Regie der Gebouwen aan de eigenaar betaald, en de Regie krijgt hiervoor een vergoeding gelijk aan 1,5 % van het verschuldigde huurgeld.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 22
van 23 januari 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

Sociale woningen — Gemeenschappelijke kosten

Benevens de toch wel ten rechte betwistbare vorm van de huurgeldaanpassingen binnen de sociale huisvesting — maatregel die ondertussen ingetrokken werd — vernemen wij met de regelmaat van de klok klachten van huurders en via de pers over de zogeheten gemeenschappelijke kosten die blijkens deze klachten niet in de hand zouden gehouden worden en soms zouden slaan op ficties.

Dergelijke klachten — wij weten niet in welke mate ze gegrond zijn — betreuren wij omdat het systeem van de sociale huisvesting zelf daardoor op een helend vlak komt te staan.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Welk systeem er werd ontwikkeld om de gemeenschappelijke kosten in de mate van het mogelijke te drukken door een spaarzaam beleid?
2. Of het juist is dat bijvoorbeeld te Leuven huurders opdraaien voor gemeenschappelijke kosten voor niet bestaande voorzieningen zoals deze inzake T.V.-infrastructuur of huisbewaarder?
3. Volgens welk systeem toestanden gesuggereerd onder sub 2 — zelfs indien ze zich (nog) niet voordeden — kunnen voorkomen worden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de Vlaamse Executieve in uitvoering van artikel 20 van het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 7.11.1984, op 25 januari jl. een besluit heeft goedgekeurd betreffende de huurlasten in het Vlaamse Gewest, van de woningen die aan de door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting Erkende Vennootschappen of aan de Nationale Maatschappij zelf toebehoren.

Dit besluit geeft de opsomming van alle kosten die de erkende vennootschappen aan hun huurders mogen doorrekenen, alsmede de wijze waarop deze kosten onder de huurders worden verdeeld.

1. Het drukken van de kosten is een aangelegenheid die valt in het kader van het dagelijks beheer der erkende vennootschappen. De Nationale Maatschappij voor de Huisvesting, als voogdijoverheid oefent hierop toezicht uit. Het is evenwel onmogelijk om algemene regels ter zake voor te schrijven; men dient tevens rekening te houden met de betrekkelijke autonomie van de Raad van Beheer van de Erkende Vennootschappen.
2. Op mijn verzoek werd een onderzoek verricht door de Sociale Inspecteur van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting naar de door het geachte lid geciteerde onregelmatigheden inza-

ke huurlasten te Leuven. Uit dit onderzoek is gebleken dat de aangerekende kosten voor een niet bestaande T.V.-infrastructuur een administratieve vergissing betroffen die inmiddels reeds door de Vennootschap werd rechtgezet.

Het gaat in feite om het appartementsgebouw aan de Dageraadstraat waar een vroeger bestaande gemeenschappelijke T.V.-antenne op 30.9.1982 werd afgebroken.

De destijds verschuldigde vergoeding van 90 fr. per maand werd inderdaad door een administratieve vergissing ten onrechte verder aangerekend tot op 1 januari 1985; bij verdeling der gemeenschappelijke kosten, werd ontdekt dat er een fout in de computergegevens zat.

Inmiddels werd de ten onrechte aangerekende vergoeding voor de niet meer bestaande antenne terugbetaald aan de betrokken huurders. Maximaal ging het om 540 fr. per huurder.

Wat de niet bestaande huisbewaarder betreft moet gezegd worden dat er nooit kosten werden aangerekend voor een huisbewaarder om de eenvoudige reden dat er geen huisbewaarder is of geweest is.

Het misverstand komt waarschijnlijk voort uit de libellering op de computerfiches van de erkende vennootschap, waar sprake is van „kuisen van ruiten, trappen en ingangen, huisvuilverwerking”.

3. De nieuwe huurreglementering vastgelegd in het basisbesluit van 7.11.1984 en meer specifiek wat de huurlasten betreft in het uitvoeringsbesluit van 25.1.1985 bieden alle waarborgen voor een juiste aanrekening aan de huurders van de door de vennootschappen verrichte uitgaven.

Bovendien wordt aan de sociale huurders alle informatie verschaft inzake de voorschotten, de regularisatie en de gedetailleerde afrekening van de huurlasten.

J. LENSSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 288
(zitting 1983-1984)
van 10 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Fosfaatfabrieken te Tessenderlo — Overschrijding alarmpeil radium in lozingwater

De fosfaatfabrieken te Tessenderlo lozen reeds tientallen jaren hun vloeibare afval (radiumlozingen) in het Nete- en Dijlebekken. Deze fosfaatfabrieken fabriceren kunstmeststof.

Uit de verwerkte radiumhoudende grondstof komt radium vrij. Door het gebruikt HCl-procédé komt radium en CaCl₂ in het lozingwater.

In de loop van 1982 zou in opdracht van het gerecht de radio-activiteit in de Grote Laak gemeten zijn. Deze metingen gaven gemiddeld 35 pCi (picoCurie)

per liter water wat volgens Europese Richtlijnen vijfmaal het alarmpeil overschrijdt.

Ook het slib dat voorkomt uit de ruiming van de Grote Laak zou alarmerend radio-actief zijn.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Beantwoorden de lozingen van de fosfaatfabrieken te Tessenderlo aan de lozingsvergunning? Eventueel, op wat baseert de Minister zich om zulks te bevestigen?
2. Hoe frequent en door wie wordt het water dat voorkomt in het Nete- en Dijlebekken gecontroleerd? Wat waren de laatste resultaten van de ontledingen voor de beide bekkens?
3. Hoe zit het met de radio-activiteit in het slib van de Grote Laak?
4. Indien het inderdaad waar is dat de radio-activiteit van het water en het slib, dat voorkomt in de Grote Laak, het alarmpeil heeft overschreden, wans ik te weten welke maatregelen hiertegen getroffen zijn of weldra zullen getroffen worden?
5. In Willebroek zou een procédé bestaan om het vrijkomend radium te herwinnen. Is dat zo? Gebeurt zulks ook te Tessenderlo?
6. Van waar betrekken de fosfaatfabrieken te Tessenderlo hun grondstof (woestijnzand)?

Antwoord

1. De lozingen van de fosfaatfabrieken te Tessenderlo beantwoorden aan de lozingsvergunning voor wat betreft de parameters pH en BOD.

Deze analyseresultaten zijn gebaseerd op monstername van het afvalwater, alsook op de rapporten van het IHE.

Het algemeen reglement op de bescherming van de bevolking en de werknemers tegen het gevaar van ioniserende straling (KB van 26 februari 1963) voorziet in de indeling van de installaties met nucleaire activiteiten en/of waar radioactieve stoffen gebruikt of aangewend worden in een aantal klassen waarbij de werkingsmodaliteiten bepaald worden in functie van die indeling.

Volgens dit indelingsstelsel valt de fosfaatfabriek van Tessenderlo onder klasse IV.

Artikel 9 van dit voornoemd algemeen reglement voorziet dat deze instelling aan geen vergunning of aangifte-formaliteit onderworpen is. Zij moet nochtans wel de andere bepalingen van het algemeen reglement naleven.

2. In uitvoering van art. 70 van vernoemd reglement is het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie belast met de regelmatige controle van oppervlaktewaters en het voert tweemaal per jaar metingen uit op de Demer en de Beneden-Nete.
3. en 4. Zoals het geachte lid opmerkt, geeft het productieproces van kunstmeststoffen door het gebruik van het HCl-procédé, aanleiding tot radiumhoudend afval onder oplosbare vorm.

De aandacht bij onderzoeken en controles die sedert 20 jaar worden uitgevoerd wordt hierdoor dan ook toegespitst op bepalingen in de waterkolom.

Physico-chemische perturbaties na menging met rivierwater kunnen lokaal aanleiding geven tot belangrijke schommelingen in de concentratieverdeling over de fazen.

Het is nochtans vrijwel onmogelijk de invloed van de verschillende parameters afzonderlijk op de fazeverdeling te kwantificeren.

Een uitgebreid onderzoek omtrent de radiumbalans in de invloedzone van de lozingen leidde tot regelmatige controlemetingen in het water van het Netebekken.

5. Hierop dient negatief geantwoord.

Voor herwinning van radium zijn op dit ogenblik geen technische middelen voorhanden om dit op grote schaal door te voeren.

Dit herwinningsprocédé beperkt zich derhalve nog tot laboniveau.

6. Voor zover mij bekend, is het brutofosfaat van de fabrieken te Tessenderlo afkomstig uit Marokko.

Vraag nr. 65
van 19 december 1984
van de heer 1. VAN BELLE

Vestiging industrieel stort in Evergem — Stand van zaken

Naar ik verneem bestaan er plannen om in Evergem, meer bepaald in het gebied „De Grote Nest” (tussen Doornzele en Kerkbrugge), over te gaan tot de aanleg van een industrieel stort.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Of dienaangaande reeds een beslissing getroffen werd?
2. Wat door OVAM verstaan wordt onder „industrieel stort” en om welke afvalprodukten het hier gaat?
3. Welke oppervlakte dit stort in beslag zal nemen en of er dienaangaande onteigeningen dienen uitgevoerd te worden?
4. Of er geen mogelijk nadelige milieuhinder kan ontstaan voor de omwonenden? Zo ja, welke maatregelen er zullen getroffen worden?
5. Ware het niet wenselijk dat de stortplaats zou aangelegd worden aan de overzijde van het zeekanaal Gent-Terneuzen; in de omgeving van Sidmar? Werd die mogelijkheid reeds in overweging genomen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Met betrekking tot het aanleggen van een klasse 1 stortterrein te Evergem (wijk Doornzele) werd nog geen enkele beslissing getroffen.

2. In artikel 3 e van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen zijn industriële afvalstoffen omschreven als :

1. afvalstoffen die ontstaan ten gevolge van een industriële, ambachtelijke of wetenschappelijke activiteit;
2. afvalstoffen daarmee gelijkgesteld bij besluit van de Vlaamse Executieve.

In artikel 3 van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1982 betreffende de gelijkstelling van sommige afvalstoffen aan huishoudelijke, aan bijzondere of aan industriële afvalstoffen, (BS 15 mei 1982) zijn onderstaande soorten afvalstoffen gelijkgesteld aan industriële afvalstoffen :

1. industriële afvalstoffen, ontstaan ten gevolge van een handelsactiviteit voor zover ze niet vallen onder de aan huishoudelijke of aan bijzondere afvalstoffen gelijkgestelde ;
2. mislukte fabrikaten die niet meer passen in de industriële, ambachtelijke of commerciële activiteiten, die als dusdanig niet door de onderneming in haar productieproces kunnen worden aangewend en die als afvalstof worden beschouwd ;
3. resten van de verwijdering van industriële afvalstoffen.

3. Het terrein te Evergem heeft een oppervlakte van ± 22 ha.

4. Bij iedere keuze van een inplantingsplaats voor een stortplaats wordt rekening gehouden met en is de bescherming van de kwaliteit van grondwater, bodem en lucht, van primordiaal belang. Indien een beslissing ter zake zou getroffen worden zullen ook bij de aanleg, uitbating en afwerking van de deponie, alle nodige maatregelen getroffen worden om hinder of overlast ten aanzien van de omwonenden te voorkomen.

5. Naast de reeds onderzochte alternatieven worden momenteel door de OVAM nog enkele mogelijke oplossingen nagezien alvorens een definitieve beslissing te nemen.

Vraag nr. 74
van 8 januari 1985
van de heer J. DE MOL

Plastigram te Melle — Maatregelen tegen milieuhinder

In augustus 1982 vroeg het plasticbedrijf Plastigram, Tuinstraat te Melle, een nieuwe vergunning eerste klasse voor de „exploitatie van een plasticfabriek”. De omwoners dienden bij het gemeentebestuur een resem klachten in. Wellicht als gevolg van deze klachtenstroom bracht het gemeentebestuur van Melle in september 1982 negatief advies uit over de aanvraag van Plastigram.

De Bestendige Deputatie maakt geen haast met het dossier. Op 13 oktober 1983, meer dan een jaar na het negatief advies van de gemeente, weigert de Bestendige Deputatie de nieuwe uitbatingsvergunning toe te staan. Op 13 december 1983 tekent de directeur van Plastigram tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie beroep aan bij de Koning.

Dit is ondertussen meer dan een jaar geleden en er is nog steeds geen beslissing genomen. Ondertussen blijft plasticsnieuw over de buurt neerdwarrelen en blijft Plastigram de omgeving verder verpesten met stof-, lawaai- en geurhinder op basis van een vergunning die het bedrijf in 1966 kreeg.

Mag ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Hoe verklaart de Minister dat meer dan een jaar na het indienen van het beroep van Plastigram nog steeds geen beslissing is genomen?
2. Is de Minister van plan een beslissing te nemen voor 1996, ogenblik waarop de in 1966 verleende vergunning van Plastigram afloopt?

Waarom worden geen maatregelen genomen om, in afwachting van de uitspraak over het beroep van Plastigram, de bestaande milieuoverlast tegen te gaan?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat kortelings een beslissing zal getroffen worden over het ingestelde beroep.

Wegens de complexiteit en de grondigheid van het onderzoek werd de nodige tijd genomen om een evenwichtige beslissing voor te bereiden.

De beslissing ter zake zal rekening houden met de diverse aspecten van zowel leefmilieu als de tewerkstelling.

Vraag nr. 93 van 17 januari 1985 van de heer F. GEYSELINGS

Laboratoria in Vlaamse Gewest — Produktie, bestemming en controle van afvalstoffen

Gaarne vernam ik van de geachte **Gemeenschapsminister** een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel erkende laboratoria er in het Vlaamse Gewest werkzaam zijn?
2. Welke afvalstoffen zij produceren?
3. Welke bestemming zij aan hun afval geven?
4. Wanneer en hoe vaak werden deze labo's in 1984 gecontroleerd en door wie? Graag lees ik de gegevens, opgesplitst per labo?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Het merendeel van de erkende laboratoria maakt deel uit van een universiteit, instelling of bedrijf dat naast laboratoriumafval ook vele soorten ander afval produceert.

Het laboratoriumafval maakt dan deel uit hetzij van de partij giftig afval dat via een erkende verwerker wordt verwijderd (Koninklijk Besluit 1976), hetzij van het normale afval dat via een containerdienst wordt verwijderd of op een stortplaats of in een verbrandingsoven.

1. In het kader van het Besluit van de Vlaamse Executieve dd. 30 juli 1982 houdende nadere regels inzake de erkenning van laboratoria ter uitvoering van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen werd in 1984 aan 14 laboratoria de erkenning verleend om een aantal parameters op afvalstoffen te analyseren.
2. De afvalstoffen die bij de analyse ontstaan zijn:
 - ongebruikte resten van het afvalstoffenmonster en de verpakking waarin dit monster zich bevindt;
 - resten van onderzochte fracties eventueel verontreinigd met chemische agentia.

De ongebruikte resten van het monster worden door het labo nog enkele maanden bewaard als getuige.

3. 10 van de 14 erkenningen werden afgegeven tijdens de maanden november-december 1984. Dit heeft voor gevolg dat momenteel onvoldoende gegevens beschikbaar zijn om een duidelijk beeld te geven van de geproduceerde afvalstoffen en van de bestemming die de labo's aan deze afvalstoffen geven.

Algemeen kan gesteld worden dat afhankelijk van de aard van het monster en van het uitgevoerde onderzoek de afvalstoffen verwijderd worden in een gepaste afvalstoffenverwijderingsinrichting.

4. 14 labo's werden in de loop van 1984 erkend voor onderzoek op afvalstoffen.

Aan deze erkenning is een grondig onderzoek voorafgegaan. Controle op erkende labo's werd niet voorzien in het betreffende uitvoeringsbesluit.

Betwistingen van analyseresultaten kunnen in principe worden beslecht door een tegenanalyse, uitgevoerd door het referentielabo SCK te Mol op het exemplaar van het afvalstoffenmonster dat in bezit is van OVAM.

Vraag nr. 117 van 31 januari 1985 van de heer L. VANHORENBEEK

Samenwerkingsakkoord tussen VLIR en Open Universiteit te Heerlen — Aantal Belgische inschrijvingen en studieprogramma

Door de VLIR werd een samenwerkingsakkoord getekend met de Open Universiteit te Heerlen (Nederland).

Mag ik van de geachte Minister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Hoeveel Belgische onderdanen een aanvraag tot inschrijving gedaan hebben bij de Open Universiteit te Heerlen?
2. Hoeveel Belgen reeds aanvaard werden?
3. Welke de verdeling er van is per studierichting qua aanvragen en aanvaarding?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

De Voorzitter van de Vlaamse Interuniversitaire Raad deelt mij op 15 februari 1985 mee dat er 590 verzoeken tot inschrijving werden ingediend. De aanvaarding van Belgische studenten is afhankelijk van de beschikbaarheid van de cursussen.

Volgens de VLIR kunnen we verwachten dat alle aanvragen tot inschrijving zullen gehonoreerd worden, naarmate de cursussen door de Open Universiteit te Heerlen beschikbaar zullen gesteld worden. Voor de aanvragen die momenteel binnen zijn, zal dit waarschijnlijk het geval zijn tegen juli 1985.

De verdeling van de aanvragen per discipline ziet er uit als volgt:

- rechtswetenschappen = 52
- economische wetenschappen = 107
- bedrijfs- en bestuurswetenschappen = 69
- technische wetenschappen = 162
- natuurwetenschappen = 44
- cultuurwetenschappen = 100
- sociale wetenschappen = 56

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

M. GALLE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 50
van 12 april 1985
van de heer J. DE MOL

Waterdistributiemaatschappijen — Druk en debiet

Krachtens de wet zijn waterdistributiemaatschappijen verplicht een toereikende en regelmatige druk en debiet te verzekeren (KB van 24.4.1965, gewijzigd door het KB van 6.5.1966).

Op sommige plaatsen zijn er tekortkomingen op het vlak van druk en debiet die al jaren duren, wat flagrant in strijd is met de wettelijke verplichting. Heel wat maatschappijen verklaren zich niet verantwoordelijk bij een onderbreking van de levering of drukverschillen, wat volkomen strijdig is met de verplichting die hen door de wet opgelegd wordt.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Gezien de monopoliepositie van de distributiemaatschappijen heeft de consument meestal geen verhaal tegen wantoestanden. Welke stappen heeft de Minister reeds ondernomen om de distributiemaatschappijen hun wettelijke verplichtingen te doen naleven?
2. Hoeveel klachten werden het voorbije jaar tegen watermaatschappijen ingediend langs gerechtelijke weg? Aan hoeveel klachten werd gevolg gegeven?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat de nodige informatie bij de bevoegde diensten werd opgevraagd.

Tot op heden kreeg ik nog geen antwoord.

Zodra ik over alle gegevens beschik, zal ik een definitief antwoord formuleren.

Vraag nr. 51
van 12 april 1985
van mevrouw Z. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Ontvangstbewijs bij overhandiging van vonnissen — Gemeentebelasting

In een aantal gevallen moet de ambtenaar van de burgerlijke stand een bewijs afgeven waarin hij bevestigt een vonnis, met de bijbehorende stukken, ontvangen te hebben.

Het komt mij voor dat daarop de gemeentebelasting, op de afgifte van administratieve documenten, van toepassing is tenzij het gemeentereglement ter zake een vrijstelling voorziet.

Mag ik van de geachte Minister de juiste opvatting vernemen?

Voorlopig antwoord

De vraag van het geachte lid is mij niet geheel duidelijk. Ten einde mij in de mogelijkheid te stellen een degelijk verantwoord standpunt in te nemen, verzoek ik het geachte lid mij een meer uitvoerige toelichting omtrent de in de vraag bedoelde gevallen te geven.

Vraag nr. 52
van 12 april 1985
van de heer J. DE MOL

Waterdistributie — Betaling achterstal door nieuwe huurders

De rekeningen van het water moeten volgens het reglement door de huurder of de eigenaar betaald worden aan de distributiemaatschappijen. Als deze last voor de huurder is, blijft de eigenaar waarborg voor de betaling. Als een huurder verdwijnt zonder achterstallige schulden te betalen, blijft hetzelfde principe van toepassing. In de praktijk verlopen de zaken soms anders. **Als** de eigenaar de openstaande rekening niet **betaalt**, is de nieuwe huurder verplicht te betalen om een onderbreking van de voorziening te

voorkomen, alhoewel hij helemaal niet aansprakelijk is voor de schulden van zijn voorganger.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan een waterdistributiemaatschappij de watervoorziening afsluiten in het geval dat de niet betaalde rekeningen ten laste zijn van een vorige huurder of de eigenaar die het pand niet bewoont?
2. Kan de nieuwe huurder op één of andere wijze aansprakelijk gesteld worden voor de schulden van zijn voorganger?
3. Hoe kan in bovenvermeld geval de schuld afgewenteld worden op de eigenaar zonder dat de nieuwe huurder het slachtoffer kan worden van het niet betalen van de schuld door de eigenaar?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geacht lid te melden dat de nodige informatie bij de bevoegde diensten werd opgevraagd.

Tot op heden kreeg ik nog geen antwoord.

Zodra ik over alle gegevens beschik, zal ik een definitief antwoord formuleren.

R. STEYAERT **GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG**

Vraag nr. 41
van 2 april 1985
van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYER

Instellingen in de gehandicaptenzorg — Reconversie

Met de „juni besluiten” van 1983 voorzag u in een reconversie van instellingen binnen de **gehandicaptenzorg**.

Naast de afbouw van overtallige bedden voor minderjarigen zou dit uitbreidingskansen moeten bieden aan initiatieven voor meerderjarigen.

Graag vernam ik van de Minister in hoeverre deze doelstelling reeds gerealiseerd werd.

Kan de Minister mij precies antwoorden op volgende vragen?

1. Welke instellingen (voor minderjarigen) hebben reeds een reconversieplan opgezet en uitgewerkt? Hoe kan dit precies vastgesteld worden?
2. In hoeverre werden nieuwe initiatieven (voor volwassenen) opgezet waarbij personeelsleden uit gereconverteerde instellingen werden „overgenomen”.
3. Hoe werden personeelsleden verwittigd van de nieuwe tewerkstellingsmogelijkheden?

Hoe worden instellingen verwittigd over eventuele „overtallige” personeelsleden in instellingen die afbouwen?

Wie verzamelt deze informatie en geeft ze door aan belangstellende initiatieven?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat de nodige opzoekingen bij de bevoegde administratie verricht worden.

De uitgebreidheid van het gevraagde laat mij niet toe binnen de gestelde termijn te antwoorden.

Zodra de inlichtingen in mijn bezit zijn, zal ik een definitief antwoord formuleren.

P. AKKERMANS **GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD**

Vraag nr. 112
van 12 april 1985
van de heer J. DE MOL

Overtredingen door de Intercommunale DDS van het gewestplan en betoelagingsbesluit van 24.12.1976 — Beteugeling

Reeds meermaals werd de intercommunale DDS betrappt op overtredingen van het gewestplan en van het betoelagingsbesluit van 24.12.1976. In augustus 1984 werden weer opnieuw overtredingen vastgesteld. Een vijfhonderdtal eiken werden geveld en aanzienlijke hoeveelheden materiaal van de verkleiningsinstallatie van de intercommunale DDS werden er gestort.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hebben uw diensten kennis van deze overtredingen? Wat werd er naast het opmaken van een proces-verbaal nog bij komend gedaan?
2. Meent u niet dat de voortdurende overtredingen van het gewestplan Dendermonde en van het betoelagingsbesluit van 24.12.1976 door de intercommunale, een streng optreden noodzakelijk maken?
3. Meent u niet dat het voortdurend overtreden van het betoelagingsbesluit een terugvorderen noodzakelijk maakt?
4. Wordt het niet hoog tijd om het gebied het statuut van landschapspark te geven?

Voorlopig antwoord

Gevolggend aan zijn parlementaire vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de nodige informatie gevraagd wordt aan AROL. Van zohaast me de nodige gegevens worden overgemaakt zal inhoudelijk kunnen geantwoord worden.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 35
van 19 april 1985
van de heer T. KELCHTERMANS

NMH- woningen — Huurverminderingen en - verhogingen op basis van inkomen

Ingevolge het KB van 18 december 1979 tot reglementering voor het Vlaamse Gewest van het huurstelsel betreffende de aan de NMH of aan de door haar erkende **vernootschappen** toebehorende sociale woningen, is een bepaling ingevoerd waarbij **huurverminderingen** op basis van het inkomen aan huurders worden toegestaan. Deze verminderingen vallen ten laste van de erkende vennootschappen.

Anderzijds werd bij voornoemd besluit ook een verhoging van de huur op basis van het inkomen doorgevoerd.

Gaarne verkreeg ik van de Minister een overzicht, uitgesplitst per erkende bouwmaatschappij en per provincie van de in 1982 en 1983 toegestane huurverminderingen en huurverhogingen op basis van het inkomen.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat een onderzoek wordt verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal u later overgemaakt worden.

J. LENSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 155
van 12 maart 1985
van de heer J. DE MOL

Velperivier — Sanering

De Regionale Vereniging Natuur en Landschap Tienen publiceerde een lijvig rapport „Pilotproject geïntegreerd waterbeheer — Ecologisch verantwoorde visie toegepast op het Velpebekken”. Het geeft een visie weer en biedt een aantal zeer interessante alternatieven voor de plannen i.v.m. de rechtekking van de Velpe en andere voorziene ingrepen.

Het Vlaamse Gewest opteert in zijn Algemeen Waterzuiveringsprogramma voor kleinschalige zuiveringsstations in landelijke gebieden i.p.v. dure zuiveringsinstallaties. De Velpe wordt beschouwd als **pilotgebied**.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. In het rapport van Natuur en Landschap wordt voor de waterzuivering de aanleg van verscheidene percolatie en vloeivelden met riet als economisch meest geschikte oplossing aangegeven. Zijn reeds kosten-baten-analyses uitgevoerd over de waterzuivering in het pilotgebied van de Velpevallei? Welke alternatieven werden onderzocht en welke waren de resultaten van dit onderzoek?
2. Op een kaart van het gebied heeft Natuur en Landschap 13 plaatsen aangeduid waar kleinschalige zuiveringseenheden kunnen worden ingeplant. De twee voorziene grote zuiveringsstations voor de nog aan te leggen riolen zouden dan wegvallen. Past dit gespreid en kleinschalig initiatief niet beter bij de opties van het Vlaamse Gewest dan de aanleg van twee grote zuiveringsstations? Kan de Minister een kostprijsvergelijking geven van deze beide mogelijkheden?
3. Wordt deze visie van Natuur en Landschap door de Minister onderzocht? In hoever heeft deze visie op het pilotgebied Velpe een reële kans tot uitwerking?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 157
van 14 maart 1985
van de heer G. CARDOEN

Algemeen Waterzuiveringsprogramma — Stand van zaken

Een jaar geleden hebt u een Algemeen Waterzuiveringsprogramma bekend gemaakt met de bedoeling aan de hand van dat Algemeen Waterzuiveringsprogramma de komende jaren en binnen de beperkte budgettaire mogelijkheden een vernieuwd en rationeel waterzuiveringsbeleid te voeren.

Op niveau 2 van dat Algemeen Waterzuiveringsprogramma had u voor elk van de stroomgebieden (27 deelstroomgebieden) een prioriteitsprogramma opgesteld met zelfs een zeer precies werkprogramma voor 1984.

Kan de geachte Minister thans een overzicht geven van wat in het raam van dat programma in 1984 werkelijk ten uitvoer werd gelegd en voor welke werken vertraging is opgelopen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te **delen** dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 158
van 14 maart 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Zwemwater in het binnenland — Kwaliteit

De kwaliteit van zwemwater met uitzondering van water, bestemd voor therapeutisch gebruik en het water van zwembaden, moet voldoen aan de parameters gesteld in de bijlage van de Europese Richtlijn nr. 76/160/EEG van 8 december 1975.

Kan de Minister mij zeggen welke parameters op dit ogenblik in het Vlaamse land van toepassing zijn:

- a. voor de Noordzeestranden;
- b. voor de in het binnenland voorkomende badplaatsen (stromende of stilstaande zoete wateren, niet inbegrepen zwembaden)?

Kan mij verder ook medegedeeld worden hoeveel zwemplaatsen in het Vlaamse land (in open ruimte) voorkomen en welke de beoordeling was in 1983 en 1984 van het zwemwater voor elke zwemplaats afzonderlijk?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 159
van 14 maart 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Zwemwater aan de Belgische kust — Kwaliteit

Jaarlijks brengen tienduizenden binnen- en buitenlandse badgasten hun vakantie door aan de Belgische kust. Het zwemwater beantwoordde in het verleden niet altijd en overal aan de normen gesteld door de Raad van Europa. Volgens de Raad van Europa toont de publieke opinie een toenemende belangstelling voor vraagstukken inzake het milieu en de verbetering van de kwaliteit ervan en is zij van mening dat het publiek op een objectieve wijze op de hoogte dient te worden gehouden van de kwaliteit van het zwemwater.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Hoe brengt de overheid het publiek op de hoogte van de kwaliteit van het zwemwater?
2. De Franse kustgemeenten zijn verplicht de meetresultaten van het zwemwater bekend te maken aan het publiek en deze voor te hangen aan het gemeentehuis. Hoe zijn de regels in het Vlaamse land?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden ver-

richt, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 160
van 14 maart 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Kwaliteit van het zwemwater — Toepassing wetgeving

Tengevolge van het regelmatig en rechtstreeks dumpen van industrieel afval en de dagelijkse reusachtige toevoer van huishoudelijk en industriële afval via onze rivieren en stromen in de zeeën, worden deze min of meer ernstig bevuild.

Tijdens het jaarlijks terugkerend badseizoen, zoeken honderdduizenden baders het strandwater op om zich daarin te verfrissen en te amuseren. Hier schuilt een potentieel gevaar voor de volksgezondheid. Om hierin verbetering te brengen, heeft de Raad van Europa op 8 december 1985 een Richtlijn uitgevaardigd betreffende de kwaliteit van het zwemwater (76/160/EEG). Artikel 4 van deze Richtlijn schrijft voor dat de Lid-Statens binnen een termijn van tien jaar na het ter kennis brengen van deze richtlijn (8 december 1975), de nodige maatregelen moeten treffen opdat de kwaliteit van het zwemwater in overeenstemming is met de vastgestelde grenswaarden.

Kan de Minister mij meedelen?

1. Hoe ver de Vlaamse Executieve staat met deze wetgeving die op 8 december 1985 toepassing moet krijgen?
2. Welke maatregelen zij heeft getroffen om de kwaliteit van het zwemwater in overeenstemming te brengen met de vastgestelde grenswaarden?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 161
van 14 maart 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Kwaliteit van het zwemwater — Analyses

De Europese Richtlijn nr. 76/160/EEG dd. 8 december 1975 schrijft voor dat indien uit inspecties door een bevoegde instantie of uit genomen en geanalyseerde monsters blijkt dat er sprake is of zou kunnen zijn van storingen of lozingen van stoffen waardoor de kwaliteit van het zwemwater kan dalen, er aanvullende monsters moeten worden genomen.

Kan de Minister mij een antwoord geven op de volgende vragen.

1. Of sinds 1982 wateranalyses hebben uitgewezen dat de kwaliteit van het zwemwater negatief werd

beïnvloed door storingen en/of lozingen van stoffen? Eventueel, waar en wanneer werd dit vastgesteld en welke maatregelen werden getroffen om de waterliefhebbers tegen deze vervuiling te beschermen?

2. Te Adinkerke-De Panne zorgt een riool voor de afvoer van afvalwaters die in de zee geloosd worden. Wat wezen de meetresultaten aldaar de laatste 3 jaar uit? Gebeurt de bemonstering daar halfmaandelijks of frequenter?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 162
van 14 maart 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Kwaliteit van het zwemwater — Europese Richtlijn

De Europese Richtlijn van 8 december 1975 betreffende de kwaliteit van het zwemwater schrijft in artikel 4 voor dat de Lid-Staten in uitzonderlijke gevallen afwijkingen kunnen toestaan op de gestelde termijn van tien jaar.

De motieven voor een dergelijke afwijking, die berusten op een plan voor het waterbeheer binnen het betrokken gebied dienen zo spoedig mogelijk en uiterlijk binnen een termijn van zes jaar na de kennisgeving van deze Richtlijn (8 december 1975) aan de Commissie te worden medegedeeld.

Kan de Minister mij meedelen of de Vlaamse Executieve de Raad van Europa van een of andere afwijking in kennis heeft gesteld? Zo ja, wanneer en op wie of wat hebben die afwijkingen betrekking? Wat waren eventueel de passende voorstellen van de Europese Raad?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 163
van 14 maart 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Kwaliteit van het zwemwater aan de Belgische kust — Naleving EEG-normen

Weldra breekt het Paasverlof aan en nadien volgt het groot verlof, waarvan weer tienduizenden gebruik zullen maken om zich te gaan verfrissen in het zee-water aan de Belgische stranden.

Het zeewater wordt gedurende het badseizoen, d.w.z. van april tot en met september ongeveer om de twee weken bemonsterd in de volgende badplaatsen: Knokke, Heist, Zeebrugge, Blankenberge, Wenduine, De Haan, Bredene, Oostende „klein strand”, Oostende „kursaal”, Middelkerke, Westende, Nieuwpoort, Oostduinkerke, Koksijde en De Panne.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Hoe was de globale toestand van het strandwater in de hierboven genoemde badsteden tijdens de vorige badseizoenen? Hoe was deze toestand vergeleken met de vijf vorige jaren?
2. Welke badsteden beantwoordden in 1983 en 1984 volledig aan de imperatieve normen door de EEG gesteld (Richtlijn van 1975 — BS 29 september 1976) voor zwemwater?
3. Worden speciale maatregelen uitgevaardigd om de baders te informeren over de kwaliteit van het zwemwater? Zo ja, dewelke en hoe geschiedt deze informatie?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 164
van 14 maart 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Kwaliteit van het zwemwater — Verslag aan de EEG-Commissie

Artikel 13 van de Europese Richtlijn 76/160/EEG, schrijft voor dat de Lid-Staten op gezette tijden en voor de eerste maal vier jaar na de kennisgeving van genoemde Richtlijn aan de Europese Commissie een samenvattend verslag moeten overmaken over het zwemwater en de meest betekenisvolle kenmerken daarvan.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Wanneer werd voor het eerst het gevraagde verslag aan de EEG-Commissie overgemaakt?
2. Wanneer en hoe vaak heeft de Vlaamse Executieve een samenvattend verslag gezonden over het zwemwater aan de Europese Commissie?
3. Wat waren de eindconclusies van elk ingezonden verslag afzonderlijk?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 166
van 14 maart 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

Privé-stort te Haasrode — Maatregelen i. v.m. rattenverdelging

Tot op 300 meter van bedoeld stort klagen omwonenden van een rattenplaag sinds de uitbating ervan.

Recent werden door OVAM specifieke maatregelen voorgesteld aan de uitbater van dit stort.

Mag ik vernemen of er ook maatregelen opgelegd werden i.v.m. de rattenverdelging? Werd hierbij de nadruk gelegd op selectieve maatregelen, gezien het hoge vogelbestand op dit stort?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 167
van 14 maart 1985
van de heer J. SLEECKX

Milieumisdrijven — Aantal pro justitia's en gevolg

De laatste jaren werden op het vlak van het milieu talrijke misdrijven gepleegd. Deze werden allicht beschreven in pro justitia's zoals o.a. PV nr. 3466 van 11 januari 1982 zoals vermeld in *Humo* nr. 2273 van 23 maart 1984 pagina 46.

Graag zou ik van de geachte Minister volgende inlichtingen bekomen.

1. Hoeveel pro justitia's werden vanaf 1982 tot en met 1984 opgesteld per gerechtelijk arrondissement i.v.m. milieumisdrijven?
2. Hoeveel van deze pro justitia's werden geseponeerd en hoeveel gesanctioneerd?
3. Is er ooit een onderzoek geweest dat het verband nagaat tussen het afknappen van verlichtingspalen en het loskomen van de epoxy-laag van de smeerpip lang het Albertkanaal enerzijds en het mengen van giftige afvalstoffen in cement anderzijds?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 168
van 18 maart 1985
van de heer J. GABRIELS

Stortplaatsen voor huishoudelijk afval — Stand van zaken

Over het al dan niet sluiten van gemeentelijke stortplaatsen bestaan er blijkbaar verschillende opvattingen.

Voor het storten van huishoudelijk afval kan men soms aansluiten bij een intercommunale om het huishoudelijk afval kwijt te raken. Voor andere afvalstoffen is men ook vaak verplicht om een ver afgelegen stort op te zoeken, wil men ondermeer afval als puin en inerte materialen kwijt raken.

In de regio 1 van Limburg stelt zich dit probleem zeer concreet, omdat er een aantal gemeenten zijn die voor inerte materialen vaak meer dan 50 km moeten overbruggen, wat een zeer kostbare aangelegenheid is.

Een aantal andere gemeenten, die niet aangesloten zijn bij de CV Intercompost in regio 1, moeten hun huisvuil ofwel kunnen storten in eigen gemeente ofwel laten afvoeren. Dezelfde situatie stelt zich in de andere regio's.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke gemeenten in Vlaanderen zijn niet aangesloten bij een intercommunale voor huisvuilverwerking?
 Waar storten deze gemeenten hun huishoudelijk afval, indien zij niet zijn aangesloten bij een intercommunale voor huisvuilverwerking?
2. Welke gemeenten in Vlaanderen baten nog in eigen beheer een stort uit voor huishoudelijke afvalstoffen? Onder welke voorwaarden?
3. Welke gemeenten in regio 1 namelijk Intercompost, die niet aangesloten zijn bij Intercompost, storten hun huishoudelijk afval in eigen gemeente of elders?
4. Welke oplossingen zijn er voorzien om het storten van inerte materialen te laten geschieden in stortplaatsen voor inerte materialen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 169
van 18 maart 1985
van de heer A. BOURGEOIS

Arrondissement Roeselare-Tielt — Gesubsidieerde werken

Kan de Minister mij mededelen welke werken door zijn departement worden gepland of gesubsidieerd in

het arrondissement Roeselare-Tielt binnen de materies die in zijn bevoegdheid vallen en meer bepaald gemeentelijke rioleringen, distributie van drinkwater, aanleg van rioolwater, collectoren, bouw van afvalwaterzuiveringsstations.

Dit zo mogelijk met opgave per gemeente en met opgave van de aard, de kostprijs van de werken en het subsidiëringspercentage.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 170 van 19 maart 1985 van de heer J. CAUDRON

Verwerking van giftige en gevaarlijke stoffen — Bepalingen van Richtlijn 78/319/EEG

Het is algemeen bekend dat België niet alle bepalingen van Richtlijn 78/319/EEG van 20 maart 1978 betreffende toxische en gevaarlijke afvalstoffen ten uitvoer heeft gebracht.

Op deze nalatigheid is met name gewezen in het verslag Pruvot over de verwerking van giftige en gevaarlijke stoffen door de Europese Gemeenschap en haar lidstaten.

Bij het Hof van Justitie van de EG is er een inbreukprocedure aangespannen tegen België wegens het niet volledig toepassen van deze Richtlijn. De procedure is nu in het stadium van het met redenen omkleed advies.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen?

1. Of deze gegevens stroken met de werkelijkheid?
2. Zo ja, waarom deze bepalingen niet werden nageleefd?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 172 van 22 maart 1985 van de heer F. GEYSELINGS

Controle en beteugeling geurhinder destructiebedrijven — Stand van zaken

Ik wens terug te komen op mijn parlementaire vraag nr. 76 van 8 januari 1985 betreffende uitbatings- en lozingsvergunning van destructiebedrijven in het

Vlaamse land. Daarin vroeg ik informatie over de controles inzake de lozingsvergunning van de bestaande destructiebedrijven. Er werd mij geantwoord dat een bedrijf in Schoten niet in overtreding was en dat in de beide andere bedrijven nog geen controle werd uitgevoerd. Verder leid ik af uit het antwoord dat voor wat de geurhinderlijke verbindingen betreft, men nog nergens staat.

Kan de Minister mij een antwoord geven op de volgende vragen.

1. Wat is de preciese reden dat de twee in het antwoord geciteerde destructiebedrijven, waarvan één een vergunning heeft sinds 25 mei 1967, nog niet werden gecontroleerd? Zal dat weldra gebeuren?
2. De beoordeling en aanpak van het probleem van geurhinder in de omgeving van destructiebedrijven stoot op een aantal praktische moeilijkheden. Sinds wanneer is men met het onderzoek gestart inzake de grenswaarden voor de concentratie van door destructiebedrijven vrijgestelde geurhinderlijke verbindingen en wanneer worden hier concrete maatregelen en resultaten verwacht?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 178 van 29 maart 1985 van de heer F. GEYSELINGS

Verontreiniging Nete en Laak — Maatregelen

Kan de Minister mij de huidige stand van zaken meedelen voor wat de verontreiniging van de Nete en de Laak betreft en welke de toekomstplannen zijn om de verontreiniging tegen te gaan?

Welke middelen zijn voorhanden om de verontreiniging te bestrijden en in hoeverre zal de Minister van deze middelen gebruik maken?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 179 van 1 april 1985 van de heer E. BEYSEN

Zuivering van afvalwater door bedrijven — Overzicht toegekende subsidies

De industrie, en voornamelijk de petrochemische industrie in het Antwerpse havengebied leverde be-

langrijke inspanningen inzake zuivering van hun afvalwater.

Door miljardeninvesteringen hebben deze bedrijven hun vervuilingscapaciteit teruggebracht van circa 3,3 miljoen inwonerequivalent naar 3 10.000 IE.

Deze bedrijven kregen de vaste belofte van 3 miljard subsidies.

Welke bedrijven kregen toezegging van subsidiëring? Hoeveel kreeg ieder bedrijf afzonderlijk reeds uitbetaald en welke zijn hun tegoeden? Wanneer zullen zij uitbetaald worden?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 180
van 1 april 1985
van de heer E. BEYSEN

Stroomgebied van de Schelde — Waterzuiveringsinstallaties

Welk is momenteel de zuiveringscapaciteit van de waterzuiveringsinstallaties van het stroomgebied van de Schelde?

Welk is de planning voor inwerkingtreding van nieuwe installaties voor 1986-1987-1988?

Welk is tot op heden de totale kostprijs van deze installaties?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 182
van 1 april 1985
van de heer L. VAN HORENBEEK

Maaisel op de wegbermen — Aanwending

Op onze parlementaire vraag nr. 7 dd. 16 oktober 1984 mochten we als antwoord van de geachte Minister vernemen dat er geen verplichting bestaat om de maaispecie afkomstig van de bermen van de autowegen te vernietigen.

Door de uitlaatgassen, menen wij te weten, is deze maaispecie echter zeer giftig. Blijkens de pers wordt er wel zorgvuldig omgesprongen met deze maaispecie en wordt ze zelfs door het Bestuur der Wegen vernietigd.

Mag ik van de Minister vernemen wat er nu juist met deze maaispecie geschiedt?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 51
van 18 maart 1985
van de heer J. GABRIELS

Oprichting Euregio der Drie Vlaanderen — Stand van Zaken

Het Comité voor Frans-Vlaanderen heeft onlangs op zijn jaarvergadering een motie aangenomen waarin gepleit wordt — in navolging van andere streken — voor het oprichten van een Euregio der Drie Vlaanderen. Bedoeld wordt om op economisch vlak zodanige samenwerkingsstructuren te ontwerpen, waardoor grensoverschrijdende economische activiteiten mede tot stand komen.

Met de Drie Vlaanderen wordt uiteraard bedoeld :, Belgisch, Zeeuws en Frans-Vlaanderen.

Graag had ik van de Minister vernomen:

1. Welke initiatieven bestaan er tot op heden in verband met het tot stand brengen van Euregio's vanuit Belgisch en Vlaams standpunt?
2. In hoeverre worden dergelijke initiatieven ondersteund door uw departement?
3. Welke initiatieven werden tot op heden ondernomen op Europees vlak om dergelijke Euregio's tot stand te brengen?

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 129
van 14 februari 1985
van de heer J. VALKENIERS

BRT — T. V. films van eigen bodem

Graag vernam ik waarom de BRT zo weinig eigenge maakte TV-films uitzendt; het merendeel betreft aan-

gekochte produkties van de Verenigde Staten, waaruit vaak een andere mentaliteit en ingesteldheid blijkt. Naar mijn mening zijn er in België toch ook goede acteurs en actrices om degelijke apprecieerbare TV-films te produceren.

Waarom dan onze gelden besteden aan zoveel aangekocht materiaal?

Vraag nr. 152
van 14 maart 1985
van de heer A. DE BEUL

Statutaire vergadering Vereniging van Vlaamse Letterkundigen — Statuut van de schrijver

Op de jongste statutaire vergadering van de Vereniging van Vlaamse Letterkundigen heeft de voorzitter

van deze vereniging zich over de toestand van de literator en het verschijnsel literatuur in onze Gemeenschap als volgt uitgelaten : „ Wij staan nergens inzake het statuut van de schrijver, het leenrecht en de leenvergoeding, de oprichting van een volwaardig Fonds van de Letteren, het op gang brengen van een doeltreffend beraad en overleg tussen de onderscheidene groepen die betrokken zijn bij de creatie, de vermenigvuldiging en de distributie van het boek, alsmede het letterenbeleid in het algemeen en in het bijzonder”.

Wil de Minister mij mededelen welke maatregelen hij gaat nemen om een oplossing te bewerkstelligen voor deze vijf aan de orde gestelde problemen?